

IJA # 2560

סדור מנחת ירושלים

Sidur Minḥat Yerushalem

Baghdad, 5705 (1944 or 1945)

מדבר שקר תרחק
שומר פיך ולשונו
שומר מצרות נפשו

י

חתימת ר' יצחק

עזש"ה ז"ל תמוז

תשע"ח תמוז

כס"ד

סדר

מנחת ירושלם

והוא מנחה וערבית לחול ולשבתות
כמנהג בנדאר עם קצור פסקי דינים
הנחוצים:

בהוצאות

יוסף חיים מנשה אשר
שארע א תוראת נמרה 18/94

פס בנדאר יע"א

שנת ה'תש"ה לפ"ג

מלגנאו כל מאן דאפריש חד מן
חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה
באלו אפריש בך. ואלין עשר
ספירן אנן אזלין פסדרן חד ארדי
וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא
דאנהוג לון. ולית מאן דאנהוג לך
לא לשילא ולא לתתא ולא מכר
סגרא. לבושין תקנת לון דמנהוגו
פרחין נשמתיך לבני נשא. וכמה
גופין תקנת לון דאתקריאו גופא
לבני לבושין דמכסן עליוהון
ואתקריאו בתקונא דא. חסד
דרועא ימינא. גבורה דרועא
שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד
תרין שוקין. יסוד סיומא דגופא

אות ברית קדש. מלכות פה תורה
שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא
איהי מחשבה מלגנאו. בינה לבא
וכה הלב מבין. ועל אלין תרין
פתיב הנסתרות ליה ואדעו ^{ואתדונתו}
אלהינו. פתר עליון איהו פתר
מלכות. ועליה אתמר מגיד
מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא
דתפלי. מלגנאו איהו יוד ה"א וא"ו
ה"א דאיהו ארץ אצילות. איהו
שקין דאילגא בדרועוי וענפוי.
כמיא דאשקי לאילגא ואתרבי
בההוא שקין.
רבון עלמין אנת הוא עלת העלות
וסמך הסבות דאשקי לאילגא

בה הוא נביעו. ויהוה נביעו איהו
בנשמתו לנופא דאיהו חיים
לנופא. וקד לית דמיון ולית דיוקנא
(דנופא) מכל מה דלגאו ולבר.
ובראת שמיא וארעא. ואפקת
מנהון שמיא וסיהרא וכוכביא
ומולי. ובארעא ארלנו ודשאין
ונתא דעדן ועשבין וחיון ועופין
ונונין ובעירין ובני נשא.
לאשתמודעא בהון עלאין ואיד
ותנהנין בהון עלאין ותתאין. ואיד
אשתמודען מעלאי ותתאין ולית
דידע בך כלל. ובר מנה לית יחודא
בעלאי ותתאין. ואנת אשתמודע
אדון על גלא. וכל ספירן כל חד

אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריא
מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע
ואנת הוא ממלא כל שמיהן ואנת
הוא שלימו דכלהו. ובר אנת
תסתלק מנהון. אשתארו נלחו
שמיהן בנופא בלא נשמתא. אנת
חיים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא
מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך
אתר ידיעא. אלא לאשתמודעא
תקפד וחילד לבני נשא. ולא חזקה
לון איד אתנהוג עלמא בדיעא
וברחמי דאנון צדק ומשפט נפוס
עובדיהון דבני נשא. דון איהו
גבורה. משפט עמודא דאמוצעתא.
צדק מלכותא קדישא מאני צדק

תרין סמכי קשומי. הן צדק אזה
 ברית. כללא לאחזקה איך אתנהוג
 עלמא. אבל לא דאית לה צדק
 ידיעא דאיהו דין. ולא משפט
 ידיעא דאיהו רחמי. ולא מכל
 אלן מודות כלל. קום רבי שמעון
 וירתחדשון מלן על ידך. דהא
 רשותא אית לה לגלאה רזין
 טמירין על ידך מה דלא אתיהוב
 רשו לגלאה לשום בר נש עד כען:
 קם רבי שמעון פתח ואמר לה
 יהואדנא ^{יאהרונה} הנדלה והגבורה
 וכו'. עלאין שמעו אנן דמיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערנו
 משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר.

אפין אנן צדיקיא דאנן מסטרא
 דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי
 ער. ולא אנן מתים. וכגון דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו'. רעיא
 מהימנא אנת ואכהן הקיצו ורננו
 לאתערותא דשכינתא דאיהו
 ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא
 כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלון לגבי
 רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
 מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אתון דיליה.
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 ונתתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
 לא יוסוף להגלותך. שר אשי נמלא

טל מלא נמלא טל אלא אמר קבש
ברוך הוה אנת חשנה דמזמ
דלתהרב פי סקדשא דעל לאל
בנתה דילי ושא אלא נישנה לא
הני דלא על אלא כל זמנה דענת
בנתה. הרי לק סממא שני שא
נמלא טל הוה שכנתה בנותה
שלישי דילה ותיים דילה אלה טל
ודא אלהו יוד הוה וואו ודה אלה
שכנתה דלא מהשכן טל אלא
יוד הוה וואו דסליקו אתון לחששו
טל דאיהו מלא לשכנתה
מביעו דכל מקורו עלאן מוד
קם רעא מהומא וננהו קדישן
עמיה עד פלו הוה דוחדא

ברוך יהוה ואדני ^{אחרונה} לעולם אמן ואמן:

בענין אמן יכוין שהוא סספר אידהנויה

ותגדל ויתקדש שמה רבא. ^א
בעלמא דו ברא כרעותיה.
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה.
ויקרב משיחיה ^א בתיכון ובזמון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריבוא אפרו אמן: ^א יהא שמה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם.
ויתנשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלל
שמה דקודשא ברוך הוה. ^א
לעילא מן כל ברכתא שירתא.
תשבחתיא ונחמתיא. דאמרון
בעלמא ואפרו אמן: ^א

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון.
דעסקון באורייתא קדישתא. די
באתרא תדין ודי בכל אתר ואתר.
יהא לנא ולחון ולכון תנא וחסדא
ורחמי. מן קדם מאריה שמיא
וארעא ואמרו אמן: ^{אמן} יהא שלמא
רבא מן שמיא. תיים ושבע וישועה
ונתנה ושיזבא ורפואה ונא לאה
וסליחה ובפרה וריוח והצלחה. לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: ^{אמן}
עושה שלום במרומינו. הוא ברחמינו
יעשה שלום עלינו. ועל כל
עמו ישראל ואמרו אמן:

קדיש לה לא ימכר ולא יגאל

לכית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'

למנוחת נרין של המ' זמן עמאל בן (בנין)

עמאל בן (בנין)

(פטרור) ביום ג' בחדש אלול תש"ב

תנצב"ה 0VIC

תפלת מנחה

יותר בתפלת המנחה לאומרה בצבור וכמונה שהוא משמע שעות ומנחה בשעות ומנוחה עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה וכשעת הדחק כגון שרועה לנסוע או אונס אחר שמוכרח להקדים יכול להתפלל כשש שעות ומנחה דהיינו חצי שעה אחר הצות היום

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליהודא שם י"ה כו"ה כיהודא שלים (יהיה) בשם כל ישראל הנה אנחנו כאים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכתובות בה לחקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון כוראנו ייחי נוצם יכו

למנצח על הגתיות לבני קרח

מוזמור: מה ידירות

משכנותיך יהוה אלהי אהרונה צבאות:

נבספה וגם כלתה נפשי לתצרות

יהוה אלהי אהרונה לפני ובשרי ירגנו אל אל

חי: גם צפור אמצאת בית ודרור און

לה אשר שתה אפרחיה אתי

מזבח חותיך יהוה אלהי אהרונה צבאות מלכי

ואלהי: אשרי יושבי ביתך עור

יהללך סלה: אשרי אדם עוולו

בך מסלות בלבבם: עברי בעמק

הבבא מעין ישיתוהו. גם ברכות

יעטה מורה: ילכו מחיל אל חיל.

יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהי אהרונה

אלהים צבאות שמעה תפלת.

האזינה אלהי יעלב סלה: מגנונו

ראה אלהים. ותבט פני משיחה:

כי טוב יום בתצריך מאלף בחרתי

הסתופף בבית אלהי. מדור באהלי

רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהי אהרונה

אלהים חן וכבוד יתן יהוה אלהי אהרונה

לא ימנע טוב להלכים בתמים:

יהוה אלהי אהרונה צבאות. אשרי אדם

בטח בך:

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 זֶה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לְחֹמֵי לְאִשֵּׁי
 רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרָבוּ לַיהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי} כְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה
 תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים וְעֵשִׂירֹת הָאֵיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רִבִיעֵת
 הֵהוּן: עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיהָ בְּחַר סִינִי
 לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי}:
 וְנִסְכּוֹ רִבִיעֵת הֵהוּן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶק נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי}:

וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי}:
 עֵינֵי נְדוּל וְנוֹרָא הוּא אִמֵּרַת טַטּוּס הַקְּסוּרַת נִיחַם בְּכָל יוֹם בֵּינָם
 כְּבֶקֶר קוֹדֶם תְּחִלַּת שְׁחִירֹת וְאַחֲרֵיהֶם וְעַם א' קוֹדֶם מִנְחָה.
 וְצִוִּיךְ לְכוּן כַּהֲרַבָּה. וְכוּוְהִיךְ הַסְּלִיב כַּה סֹאד וְיִל אֲרִישׁ אִי בִטו
 נִשָּׂא הוּו יִרְעִין כִּסֵּא עוֹבֵדֵא דְקְסוּרַת קְטִי קְבִיחָ הוּו נְשָׁלִי כֵל
 סִלָּה וְסִלָּה וְהוּו סִלְקִין לַה עֲשֵׂרָה עַל יוֹשִׁיָּהוּ כְּכַתְּרָא דְרַהֲבָא וְכוּו.
 אֶתָּה הוּוּ יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי} אֶל־הֵינּוּ
 שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לַפְּנִיךְ
 אֶת קְטֻרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁפִית
 הַמִּקְדָּשׁ בַּיּוֹם כַּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם
 עֲלֵיד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּכְתוּב כִּפְתוּרְתָךְ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יֵאֱדוֹנֶיהִי} אֶל־מֹשֶׁה קַח
 לָךְ סַמִּים נְטֻפֵי וְיִשְׁחַלְּתָה
 וְחִלְבְּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָבָה פֶּד בְּכַד
 יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֻרֶת רִיחַם

מעשיה רוקח ממלח טהור קדש:
 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה
 לפני העדת באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
 הקטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו
 את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן
 את הנרות בין הערבים יקטירנה
 קטרת תמיד לפני יהוה ^{יהוה} ויהוה יאהבה
 לדרתכם:

ונורבנן פטום הקטרת ביצר שלש
 מאות וששים ושמונה מנים היו
 לה שלש מאות וששים וחמשה
 מנין ימות החמה מנה בכל יום.
 וחציתו בבקר ומחציתו בערב.

ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים
 כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו
 פיום הנפורים. ומחזירן למכתשת
 בערב יום הנפורים כדי לקום מצות
 דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים
 היו בה. ואלו הן ^(טוב למנותם באצבעותיו אהרן)
 של יד ימין
 והחלבנה. והחלבנה.
 משקל שבעים שבעים מנה. מור.
 וקציעה. וישבולת נרה. וקרבום.
 משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 הקושט שנים עשר. קלופה
 שלשה. קנמון תשעה. בורית
 ברשינא תשעה קבין. יין קפריסין
 סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא
 מצא יין קפריסין מביא חמר חמר

עתיק. מלח סדומית רובע. מערה
 עשן כל שהיא. רבי נתן הבבלי
 אומר אף גפת תירון כל שהיא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר
 אחת מכל סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצדי
 אינו אלא שרף הנוסף מעצי
 הקפה. בורית פרשינא קמה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. וין קפריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק

אומר הדק היטב. היטב הדק.
 מפני שהקול יפה לבשמים. פסמה
 לחצאין בשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל
 אם פמדתה בשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו הוה נותן בה קרמוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאר וכל
 דבש לא תקטירו. מפניו אשה

ליהוה אלהינו יתהלל שמותו יתהלל שמותו יתהלל שמותו
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סל
 יהוה אלהינו יתהלל שמותו יתהלל שמותו יתהלל שמותו
 פתח בך יהוה אלהינו יתהלל שמותו הושיענו
 המלך יעננו ביום קראנו וערב
 ליהוה אלהינו יתהלל שמותו מנחת יהוד הוירושלם
 כימי עולם וכשנים קדמניות
 אשרי יושבי ביתך עוד יהללו
 פלה אשרי העם שככה לו
 אשרי העם שיהוה אלהינו יתהלל שמותו
 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך
 ואברכה שמך לעולם ועד
 בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד גדול יהוה אלהינו יתהלל שמותו
 מאד ולגדלתו אין תקר: דור לדור

ישבח מעשך וגבורתך יגידו: דור
 כבוד הודך ודברי נפלאותיך
 אשיחה: ועזו גוראותיך יאמרו
 וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
 יביעו וגדלתך ירננו: חנון ורחון
 יהוה אלהינו יתהלל שמותו יתהלל שמותו יתהלל שמותו
 טוב יהוה אלהינו יתהלל שמותו לכל ורחמיו על
 כל מעשיו: יודוך יהוה אלהינו יתהלל שמותו כל
 מעשך וחסידך וברכותה: כבו
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
 להודיע לבני האדם גבורתו וגבו
 דתו מלכותו: מלכותך מלכות כל
 עלמים וממשלתך בכל דור ודור
 סומך יהוה אלהינו יתהלל שמותו לכל הנפלים
 וזוקף לכל הגפופים: עני כל אלי

ישברו. ואתה נותן להם את אב לב
בעתו: פותח את ידך ^(כיון שאד בסוכו ו)

כי כו עיקר הפרנסה. וכוון שהוא ית' משגיח וזן וספרים לכל
ויש פורשים בניהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע
מלמעלה. וכשואמר פותח את ידך כיון ר"ת שם פא"י
שהוא מספר יאהרונה' וספר סאל' וס"ת חת"ד

ומשביע ^(ג' חת"ד) לכל חירצון צדיק
יהו אלהי יאהרונה' בקל הרביו. והסוד

בקל מעשיו: קרוב יהו אלהי יאהרונה'
לכל קראיו. לכל אשר יקראהו

באמת: רצון יראו יעשה. ואת
שועתם ישמע ויושיעם: שומר
יהו אלהי יאהרונה' את כל אהביו. ואת

כל הרשעים ישמיד: תהלת יהו אלהי
יאהרונה' ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך

יה מעתה ועד עולם. הללויה:

תבון תפלת קמרת לפניך. משאת

כפי מנחת ערב: הקשיבה

לקול שועי מרבי ואלהי פי

אליך אתפלה: ואוי חצי קרוש ^(דף יא)

יהיה שאד ככל ברכה שיכוד לכשא היסם את הא' של סלת אתה
ולא יאמר ברכותה. וכו הא' של סלת יהיה ולא יאמר דונג

אדני יסוק שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהו אלהי יאהרונה' אלהינו

ואלהי אבותינו. יהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומל חסדים טובים. קונה הכל

וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה כיון לסור עצמו על קרוש השם

בעשיית אושרים וברני לתים. מלך חפץ בתים. כתבנו
קספר תים. למען אלהים תים: ואם שבה אינו חוזר.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִזֵּן:

^{יכונן שהיא ספסר נ"ס אל} בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

^{יאהרונתו הד'} מִזֵּן אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה זָכוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָיִךָ אֱלֹהֵינוּ

מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹדוֹת

^{בקץ אוסר מוריד הטל}

^{אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חנוּן}

בְּחוֹרֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

^{אם אמר מוריד הטל אינו חנוּן}

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחִיָּה מוֹ

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַחֲ

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישׁוּעָנוּ

מִי כְמוֹד בְּעַל יְכָסֵף הַיָּסֵב אֶת הַעֵינַיִן זָכוֹר

וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה

וּמוֹצֵא יְשׁוּעָה:

כְּעֶשְׂרֵת יָמֵי הַשׁוֹכֵה אוֹמְרִים, וְאִם לֹא אָמַר אֵינּוּ חוֹרֵר.

מִי כְמוֹד אָב הַבְּרִחָן וּזְכָר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתו} מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

^{בחורת העמידה הש"צ אוסר}

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁית סוֹד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ

עַל יַד נְבִיאֶיךָ. וְקִרָא וְהָ אֵל וְהָ אֱמַר: קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוֹשֻׁעַ ^{יאהרונתו} צְבָאוֹת מְלֹא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים.

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוֹשֻׁעַ ^{יאהרונתו} מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי

קְדֻשְׁךָ כְּתוּב לְאֵמֶר: יְמִלּוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתו}

לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּנִי:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים

בְּכָל־יּוֹם וְהַלְלוּךָ סְלָה: בָּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתו} הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

^{כעשיית אוסרים המקלף הקדוש:}

ואם אמר הל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר ה' כדי רבו, חוזר לראש. וכן הש"צ שטעה בחזרתו. חוזר לראש ואו קדושה שנים צניות

אתה חונן לאדם דעת ומלפניו
לאנוש בינה.

כסוצאי שכת ובסוצאי יום טוב ואסורים, ואם שכת מינו חזיר

אתה חוננתנו יהוה ואדני ^{יאהדונתי} אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין

קודש לחול ובין אור לחושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי

המעשה. בשם שהבדלתנו יהוה ואדני ^{יאהדונתי}
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדם.

כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומפל (מיני) גזרות קשות ורעות

המתרגשות לבא בעולם:
וחננו מאתך חכמה בינה ודעת:

ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהדונתי} חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו

מלפניו. לעבודתך.

החזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהדונתי} הרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
לנו מלפניו כי פשענו. כי

אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ואדני ^{יאהדונתי} חנון הרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומחר
לנאלנו גאלה שלמה למען

שמך ^{יבין יוד הא ואי איה} כי אנא חזק אתה:
שעולה מספר גאולה
ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהדונתי} גואל ישראל:

בתענית צבור החיינו כרי צומות אופר כמן השליח צבור ענו
(דף לו.) אבל תענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא איסר
השיע ענו כשופע חלה כסו היתיר.

רקאנו יהוה ואדני ^{יאהדונתי} ונגרפא. הושיענו
ונגושעה. כי תהלתנו אתה.

והעלה ארוכה ומרפא לכל-
 תחלו אינו. ולכל מקבאוינו ולכל-
 מפותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן
 אתה: ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהודנוני}
 רופא חולי עמו ישראל:

אם אמר כרך עלינו בימות החמה. אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חזור לברכנו. ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חזור לתחלת העמידה.

בקיץ ברכנו יהוה אלהינו ^{יהודנוני} אלהינו בכל-
 מעשי ידיו. וברך שנתנו
 במללי רצון ברכה ונדבה. ותהי
 אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים
 הפונות לברכה כי אל טוב
 וימיב אתה ומברך השנים: ברוך
 אתה יהוה אלהינו ^{יהודנוני} מברך השנים:

אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל חקע אוסר שם ותן טל ומטר לברכה. (ב) אם נזכר אחר שהתחיל חקע והטל כדרכו ויאמר כשומע חסלה ותן טל ומטר לברכה

וכר אחר שכרך שומע חסלה קודם שהתחיל רצה ואמר
 טל ומטר לברכה. (ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חזור
 לינו וגומר על הסדר. (ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר
 וין האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור לתחלת העמידה.
 ברוך עלינו יהוה אלהינו ^{יהודנוני} אלהינו
 אתה השנה הזאת. ואת כל-
 יתבואתה למוזבה. ותן טל ומטר
 כה על כל פני האדמה. ורוה
 תכל ושבע את העולם כלו
 ויבך. ומלא ידיו מברכותיה
 עשר מתנות ידך. שמרה
 בילה שנה זו מכל דבר רע.
 כל מיני משחית ומכל מיני
 ענות. ועשה לה תקוה מובה
 חרית שלום. חוס ורחם עליה ועל
 יתבואתה ופירותיה. וברכה
 למי רצון ברכה ונדבה. ותהי

אחריתה תיים ושבוע ושלום. בשנים
הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
אתה ומברך השנים: ברוך אתה
יהוה אלהינו יאהרונתי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
גם לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד
מארבע כנפות (כיור שם קדוש חביו) הארץ
לארצנו: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
מקבץ גרחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו בבראשונה.
ויועצנו בבתחלה. והסר
ממנו יגון (סמא) ואנחה (ליית). וכלוך
עלינו מהרה אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
לנדה. בחסד וברחמים בצדק
ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואלהינו

מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשיית המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חוזר.

למינים ולמלשינים אל תהי תקנה
וכל הזדים כרנע יאברו.

וכל אויביך (סמא) וכל שונאיך (ליית)

מהרה יברתו. ומלכות הרשעה
מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בוינינו: ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרונתי שובר אויבים
ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל
שארית עמך בית ישראל. ועל

פליטת בית סופריהם. ועל גרי
הצדק ועלינו. יהמו נא רחמך
יהוה אלהינו יאהרונתי אל הינו ותן שכר טוב

לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 וְשִׁים חָלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וְלַעוֹלָם לֹא
 נִבּוֹשׁ כִּי־בְךָ בְּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ
 תִּגְדּוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹוֵהוּ וְאֵלֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ מִשָּׁעַן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁבּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וּכְסֵא דָוִד עַבְדְּךָ
 מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּבִין. (יכוין להתפלל על
 סִיחַ בֶּן יוֹסֵף שִׁיחִיה וְלֹא יִסּוֹת עֵינָי אֲרִכִּילֹס רְשִׁיעָא)
 וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִתְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ וְאֵלֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ
 וְקַרְנֵנו תְּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ (יכוין לצפוח וישועה) כָּל־
 הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ וְאֵלֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ
 מִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה:
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹוֵהוּ וְאֵלֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ
 אֵב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנֵי אֲתָהּ.

טוב להתירוה ולבקש על הפרנסה כשומע הצלה
 רבנו של עולם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך. יי
 רצון מלפניך שהכחול והסלח ותכפר לי על כל
 סה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך טיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהי' ייך או'א שתוסין פרנסתינו
 ומונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום
 בריוח ולא בצמצום. בכבוד ולא בכזו'. בנחת ולא בצער.
 ולא אצטרך לסתנות בשר ודם ולא לירי הלואתם
 אלא סידך הרחבה הפתוחה והסלאת. כזכות שסך הגדול
 (ריק'נוסא גי' חתך) המסונה על הפרנסה:

וּמְלַפְּנִיד מְלַבְּנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ
 חַנּוּנוּ וְעֵגְנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ.

במענית עבור וכן בתענית יחיד יאמר היחיד עננו, וכן השי"ן ששפח
 לומר כתיב עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיחיד מכלי החיים.
עננו אבינו עננו כיום צום המענית הוה פי **בצרה**
דולה אנתנו אל תחפן לרשענו ואל תתשלים
 מלפני מבקשתנו. הוה נא קרוב לשועתנו. מרם
 נקרא אליך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע כדבר
 שנתאמר והיה מרם יקרא ואני אענה. עוד הם
 מדברים ואני אשמע: פי אתה יהוה אלהי אהרונתי
 סידה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה:
 (השי"ן חתם בין גואל לרופא ברוב אתה יהוה אלהי אהרונתי
 העונה לעמו ישראל בעת צרה):

כי אתה שומע תפלת כל צרה: ברוך
אתה יהוה אלהי אהרונתי שומע תפלה:
רצה יהוה אלהי אהרונתי אל הינו בעמך
ישראל ולתפלתם שעה. והשב
העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בריה וכוהל הסוד אי יעלה ויבא. ואם שכת. אם נזכר קודם
 מהתחיל מורים אומרה כמקום שנזכר. ואם התחיל מורים. אם נזכר
 קודם שהגיע לעושה שלום תזור לרעה. ואם הגיע לעושה שלום
 אע"פ שלא עקר רגליו תזור לראש הוין מערכות של רית
 שאם שכת אינו חוזר.

אל הינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניח ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר ויזכרונו ויזכרנו ויזכרנו אבותינו
ויזכרנו ירושלים עירך. ויזכרנו משים בן דוד עבדך.
ויזכרנו כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה.
לתן לחסד ולרחמים. לתמים טובים ולשלום. ביום
בראש חודש ראש חדש החדש החדש.

בחוה"מ פסח חג המצות הוה כיום מקרא קדש הוה.
 בחוה"מ סכות חג הסוכות הוה כיום מקרא קדש הוה.
 לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהי אהרונתי
 אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה.
 והושיענו בו לתמים טובים. בדבר ישועה ורחמים.
 חיים וקיימים ותמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך
 ענינו. כי אל מלך מנון ורחום אתה:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפין
בנו ותרצנו ותחיונה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה

יהוה אלהינו יאהיננו **המחזיר שכנתו לציון**

כתורה. כשתחון או מידים יאמרו הקהל כלחש מודים דרבנן ויכו
ראשם לחד וכו' כסוף מודים יכרעו ראשם בחיבת כבוד ויוקפיו מניס
אל. וצריך להזהר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ יאמרו מודים

מודים אנתנו לך שאתה הוא

יהוה אלהינו ^{אהרונה (ג)} **אלהינו ואלה**

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור

חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר

ודר גודה לך וגנספר תהלתך. עלי

חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו

הפקודות לך. ועל נפסיה שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך

שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.

הטוב כ"ל כ"ל רחמיך. המרחם

כ"ל תמו חסדיך כי מעולם

קנינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנתנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו יאהרוננו

אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר.

יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול

ותקדוש על שהתחייטנו ומקנאנו. בן תחינו ותקננו.

ותחסוף גליותינו להצרות קדשך. לשמר הקדש

ולעשות רצונך. ולעקדך בלבב שלם. על שאנתנו

מודים לך. כרוד אל ההודאות:

בתנוכה ובסורים אוטרים כאן על הנסים. ואם שבת אינו חוור.

על הנסים ועל הפרקון. ועל הבכורות. ועל התשועות

ועל הנפלאות ועל התחמות שעשית לאבותינו

בימים ההם בזמן הזה:

לתנוכה

בימי פתחה בן יחנן כהן גדול חשמונאי וקניז

כשעמרה מלכות וזו הרשעה על עמך ישראל

לשקחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה

ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבתי את

דיכם. דנת את דינם. ונקמת את נקמתם. מסרת גבורים

ביד סלשים. ורבנים ביד מעשים. ורשעים ביד צדיקים.

וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך

עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל

עשית תשובה גדולה ופורקן פתיום הנה. ואמר קד
 כאי פניו לרבי ביתך ופניו אתה וקלה. ושתרו את
 מקדשך והדליקו גרות במצרות קדשך. וקבעו שמונת
 ימי תנקה אלו כהלל וקהודאה. ועשית עמקם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. בשעמר
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד לחרונ
 ולאבר את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר להדש שנים עשר הוא הדש
 אדר ושללם לבנו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו ומלגלת את מחשבתו. והשכות לו נמלו
 בראשו. ותרו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמקם
 גם ונפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל פלגם יתברך ויתרומם ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
 וקריתחיים יודוך סלה:

בעשרת ימי תשובה. אומרים. ואם שנה אינו חוזר.
 וקתוב לתים טובים כלכני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{אמרוני} ^{אמרוני} ^{הוי} הטוב
 שמך ולך נאה להודות ^{יכין סת פהית}:

כתענית כבוד אומרים כאן בחזרה ברכת כתנים.

שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו כלכנו
 כאחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה ^{אמרוני} ^{אמרוני} אלהינו תורה
 וחיים אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
 ולקרך אר. כל עמך ישראל
 ברוך עז ושלום:

בעשרת ימי חטובה ואכרים. ואם שבת מינו הוזהר.

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונקמה ונזרות טובות. נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל למינים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה וואדני ^{אהרונה} המברך
את עמו ישראל בשלום אמן:

יהי לרצון אמי רי פי והגיון לבי
לפניה יהוה ואדני ^{אהרונה} צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מדע. ושפתותי
מדבר מרמה. ולמקל לי נפשי
תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.

פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותך
תרהף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען תורתך.

עשה למען קדושתך. למען יחלצון
ידידיך. ^(רמז ס"א) הושיעה ימינה וענני:

פגולה שלא ישכח שמו ליום הדין. יאמר קודם יהיו לרצון סוכן
פתניך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהי לרצון אמי רי פי והגיון לבי
לפניה יהוה ואדני ^{אהרונה} צורי וגאלי:

שוב לומר למצות כנגונה בצורת המנורה. יש נוחים לומר
תפלה אש תק רב (כרבות ס"ו ע"ב).

יהי רצון מלפניך חי אויב שתתן לנו חיים ארוכים.
חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה.
חיים של פרנסה טובה. חיים של חיון עצמות חיים
שיש בהם יראת המא. חיים שאין בהם כושה וכלמה.
חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אחבת התורה
ויראת שמים. חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו
לשובה לעבודתך. יהיו לרצון וכו'.

כורע וסופע נ"י סמיעו לאחריי בכריעה א' ותספיעו תהיינה עקב כבוד
גודל. ויקר רגל שמא תחלה. וקודם שיוקוף הופך פניו לשמאל ויאמר
עושה שלום בסרסיו. ויוקוף ויפנה לימינו ויכרע ויאמר והוא יעשה
שלום עלינו. ויוקוף ויכרע לפניו ויאמר ועל כל ישראל וכו' ויוקוף.

עושה שלום (כעשיית אנו השלום) במרומו
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו

ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יְרֵאָה אֱלֹהִים שְׂתַבְּחֵהוּ בֵּית מִקְדָּשׁ שְׂתַבְּחֵהוּ בְּיָמֵינוּ וְחַוְלָתְנוּ
קְדוֹתָיו לְעֵשׂוֹת חֲמֵי רִצּוֹנוֹ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלָם:

במקום שכלו הג' פסוקים יעמוד ולא יחזור לסקומו עד שיגיע הש"ץ
לקדושה והש"ץ יעבור שיעור הל"ך ד' אמות ואח"כ יתחיל התורה.

כעשרת ימי השוכה אומרים

- 1 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חֶסֶד לְקַוֶּה רַחֵם עָלֵינוּ
- 2 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ אֵין לֵנו מִלֵּךְ אֵלָא אַתָּה
- 3 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ
- 4 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- 5 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּמַל מַעֲלֵינוּ בְּלִיגְרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
- 6 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּמַל מַחֲשָׁבוֹת טוֹנְאֵינוּ
- 7 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַפֶּה עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- 8 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כֹּלָה כְּלִי צַד וּמַשְׁטֵם מַעֲלֵינוּ
- 9 אִם כֹּלָה דָּבָר וְחָרָב וְרַעַה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבָזָה וּמַשְׁחִית
וּמְנַפֵּה וְצָר הַרְעָה וְחֹלְאִים רַעִים מְבַנֵּי בְרִיתְךָ:
- 10 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל־חַוְלָתֵנוּ עֲמָךְ
- 11 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מְנַע מִנְּפֵה מִנְּחַלְחָל
- 12 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ וְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ
- 13 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מַחֲלוּ וּשְׁלַח לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
- 14 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּרַע רֹעַ נֹרָה דִּינֵנוּ (יבין בשם קריע ש"ו):
- 15 אִם מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ הֵיטֵב לְכָל־שְׂמֵרֵי חַוְלָתֵינוּ

- 1 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ וְהַעֲבֵר שְׁשַׁעֵנוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
- 2 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ בְּכַפֵּר יָיִם טוֹבִים
- 3 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ בְּכַפֵּר צַדִּיקִים וְחַסִּדִּים
- 4 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ בְּכַפֵּר יִשְׂרָאִים וְתַמִּימִים
- 5 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ כְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָסָה טוֹבָה
- 6 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ בְּכַפֵּר מַחֲלָה וְיִסְלִיחָה וּבְכַפֵּרָה
- 7 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתָבְנוּ בְּכַפֵּר וְאֵלֶּה וְיִשׁוּעָה
- 8 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ וְקָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְּנֶיךָ
- 9 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַצִּמְחָ לֵנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרִיב
- 10 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הָרַם קָרוֹן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
- 11 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ וְהָרַם קָרוֹן מִשִּׁיחָךְ
- 12 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חָנּוּן וְעֲנֵנוּ
- 13 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁיבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
- 14 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ שִׁמַּע קוֹלֵנוּ חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ
- 15 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אֲדִילָה לְמַעַנְנוּ
- 16 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תַּפְלַתְנוּ
- 17 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ אֲלֵי־תַשׁיבְנוּ בְּרִקָם מְלַפְּנֶיךָ

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתורנים בהם ואין נושלים על פניהם,
ריה. כל תרש יוסף. כחה שני (י"ד באייר). ל"ג לפומר. מריח
סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. ט"ו באב. ערב ר"ה. ערב
יוה"כ. ממרצאי יוה"כ עד סוף תשרי. תנוכה. ט"ו בשבט. פורים.

יד יטי' של אדר א' יכשיש מילה בביהכ"נ או אפי' שהמזכה
 בבית אס' יש אבי הבן או סנדק בביהכ"נ יכשיש חתן בביהכ"נ
 ובגדאד נוהגים שלא לפול צ"ס גם כיום י"א אב וכיום י"ז
 טבת. (ב) כל יום שאין נוסלים על פניהם אין נוסלים גם
 במנחה שלפניו חוץ מערב ריה יערי"כ. (ג) יתודה צ"ס א' ב'
 ויכפול ה' אוחיות מנצט"ך כמסודר פה. (ד) בכל חיבה המחילה
 כאחת מאותיות א' ב' יכה בנחת באגרוף של יד ימין על הלב
 שהוא תחת הדר בארבע או חמש אצבעות כצד שמאל ויזהר
 להבחין דוקא על הלכ ולא כאיתם המכים על הדר או למעלה
 ממנו * * * אין זה מקום הלב.

אָנָּה יְהוָה־נִי אֲהוּנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. תְּבַאֲלֵנוּ תְּפַלְּתֵנוּ
 וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין
 חָנוּ עַיִן פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרָף לֹאמַר
 גִּיָּד יְהוָה־נִי אֲהוּנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ.
 אֲבָל חָטְאנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ.
 בְּגַדְנוּ. גּוֹלְנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפְיוֹלְשׁוֹן הָרַע.
 הִיָּינוּ. וְהִרְשִׁיעֵנוּ. וְדָנוּ. חָמְסָנוּ.

טְפַלְנוּ שְׁקָר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת
 רַעוּת. בְּזַבְנוּ. כָּעֲסָנוּ. לְצָנוּ. מְרַדְנוּ.
 מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֹאצָנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְרָנוּ.
 עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ
 אָב וְאִם. קָשִׁינוּ עַרְף. רִשְׁעֵנוּ.
 שַׁחְתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ וְהִעֲתַעֲנוּ
 וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי־אֵמַת עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשִׁיעֵנוּ:

אם לבנו שכעת דקום ססקיעת החסה אין אוסרם י"ג סדות.
 אל ארד אפסם אמה ובעל הרחמים. גדלת רחמך
 ותסדך הודעת לענו מקדם וכן כחוב בתורתך.
 ונדר יהוה־נני אהונני בעני ונתאב עמי שם ונמרא
 בשם יהוה־נני אהונני ושם נאמר:
 י"ג סדות צדיק לאסרם בסתון. וסוב לסנותם באנשינו. וישנים
 את הפסק שבין ה' ו' ה' וס' שאסרם ביהר סבלי פסק בניהם
 עונשו גדול. וישחת פקט כשאסר ויעבור. ויוקף כשאו' ה' ה'.

ויעבר יהוה אלהיך יאהוונתי | על פניו ויקרא
 יהוה אלהיך יאהוונתי | יהוה אלהיך יאהוונתי א אל
 ירחום יחננו י ארך אפים יורב
 חסד יאמת: י נצר חסד לאלפים
 ינשא עון י ופשע יחטאה י ונקמה:

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום וחנן חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
 לדוד אלהי יהוה אלהיך יאהוונתי נפשי אשא: אלהיך כה
 בטחתי אל אבושה. אל עלצו אויבי לי: גם
 כל קנוד לא יבשו. ובשו הבוגדים ריקם: הרקיע
 יהוה אלהיך יאהוונתי הושיעני. ארחמיך למחני: תדריכני
 באמתך ולמדני כראתה אלהי ישעני אותך קנתי
 כל ימים: וברחמיך יהוה אלהיך יאהוונתי וחסדיך. כי
 מעולם חמה: חטאת נעורי ופשעי אלתזכר בחסדיך
 וברחמיך. למען טובך יהוה אלהיך יאהוונתי: טוב וישר
 יהוה אלהיך יאהוונתי. עליכן ירה חטאים כהרף: יורה
 עניים במשפט. וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה אלהיך יאהוונתי חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו:
 למען שיהי יהוה אלהיך יאהוונתי. וסלתת לעוני כי רב

ויא: מי זה האיש ירא יהוה אלהיך יאהוונתי. יורט כהרף
 יבחר: נפשו בטוב תלין. וירעו ירש ארך: סוד
 יהוה אלהיך יאהוונתי לראיו. ובריתו להודיעם: עני תמיד
 אל יהוה אלהיך יאהוונתי. כי הוא יוציא מרשת רגלי:
 פנה אלי וחנני. כרחמיך ועני אני: צרות לבבי הרחיבני.
 ממצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי. ושא לכל
 חטאתי: ראה איבי כירבני ושנאת חמם שנאתי:
 שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כרחמיך כד: תס
 יישר יצריני. כי קנתיך: פדה אלהים את ישראל.
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:
 יהוה אלהיך יאהוונתי אלהי ישראל שוב מחרון אפך.
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
 מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו. ונאחזנו לא
 גבע מהנעשה כי עליה עינינו: זכור רחמיך יהוה אלהיך
 יאהוונתי וחסדיך. כי מעולם חמה: יהי חסדיך יהוה אלהיך
 יאהוונתי עלינו. באשר תחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מהר. יקדמונו רחמיך. כי בלוננו מאד: עורנו
 וכשם יהוה אלהיך יאהוונתי. עשה שמים וארץ חננו יהוה אלהיך

יאהרונתי קננו. קירכ שבעני כיו: קרנו רחם תוקר:
 קרנו אהבה תוקר. קרנו עמרה תוקר. קרנו חמימות
 תוקר: יהוה יהוה יאהרונתי הושיעה. המלך יענו
 קיום קראנו: כיהוא ידע יצרנו. וכור כיעקר
 אהנו: עורנו אלנו ישענו על דבר כבוד שמך
 והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

כבנראר וכביבותיה יש נוהגים לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור
 הטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: או תחפץ ובחי צדק
 עולה וכליל. או יעלו על מופתך פרים:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים אחר התורה

יהי שם יהוה יהוה יאהרונתי מברך. מעתה ועד-
 עולם: ממורח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה יהוה יאהרונתי: רם על כל גוים יהוה יהוה
 יאהרונתי. על השמים כבודו: יהוה יהוה יאהרונתי
 ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החזן חצי קריש ואח"כ אומר

תתקבל צלותא ובעותא עם צלותהו ובעותהו
 דכל בית ישראל קדם אבנא דבשמא
 וארשא ואמרו אמין: אמין

יהא שלמא רבא מן שמא. היום ושקע וישועה
 ונחמה ושוקא ורפואה ונאלה וסליחה ובפרה
 ורעות ובצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמין: אמין

יעשה שלם פסיעות וואכר

עושה שלום במרומו. הוא ברחמי עשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמין: אמין

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
 יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ דרך בכל גוים
 ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים

כלם: ישמחו וירננו לאמים פירת שפט
 עמים מישר. ולאמים בארץ תנחם סלה:

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים. ויראו אותו כל אפסי ארץ:

כערב שבת במקום למנצח אומרים

יהוה יהוה יאהרונתי מלך גאות לבש לבש יהוה יהוה
 יאהרונתי עז התאזר. אף תבון תכל

בלתמוט: נכון בסאך מאז. מעולם אתה:
 נשאו נהרות יהוה ^{יהוה} נשאו נהרות
 קולם. ישאו נהרות דקים: מקלות אים
 רבים אדירים משבריים. אדיר במרום
 יהוה ^{יהוה} ערתיך נאמנו מאד לביתך
 נאודה קדש. יהוה ^{יהוה} לארץ ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא (דף יא)

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שמונו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם.
 שהם משתחווים להבל וריק
 ומתפללים אל אל לא יושיע.
(יססיק מעט. וכיאתר ואנחנו משתחויס יכרע כל גופו). ואנחנו
 משתחווים לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 בפרטוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יהוה ^{יהוה}
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-

הארץ מתחת. אין עוד:
 על כן נקנה לך יהוה ^{יהוה} אל הינו
 לראות מהרה בתפארת ערך
(ס"ח כה"ח) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות יברתון. לתקועולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אליך כל רשעי-

אָרֶץ. יִפְרֹו וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵלָה.
 בִּי לֵךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־
 לִשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלֹאוּ לְכַבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹוּתָנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת־עוֹלַם מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהַרְהָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶּךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עֵד
 תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד. כַּפֶּתוֹב בְּתוֹרֶתֶךָ.
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵימְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וַנִּיאָמֶר וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת בני כוכבים קטנים
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל
 עמהם, וכשיגיע זמן קיש חזור וקורא קיש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בְּרַכְיִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי נַדְלָת מֵאֲדַר הַיּוֹד וְהַדָּר
 לְבַשְׁתָּ: עֵטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה
 שָׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרְנָה בַּמַּיִם
 עֲרִיּוֹתָיו הַשָּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהִלָּךְ
 עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רוֹחוֹת
 מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לְהֵט: יִסַּד אָרֶץ עַל־
 מְכוּנָיָה בְּלִי תַמוֹט עוֹלָם וָעֶד: תַּהוֹם
 כָּל־בוֹשֶׁשׁ סִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם:
 מִן־גַּעֲרַתֶּךָ יִנוּסוּן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ
 יִחַפְזוּן: יַעֲלוּ הָרִים וַיִּרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶרֶץ־
 מְקוֹם זֶה וַיִּסְדָּת לָהֶם: נִבְלֵ־שִׁמְתָּ
 בְּלִי יַעֲבְרוּן בְּלִי־יִשְׁבּוּן לְבַסוֹתֶךָ אָרֶץ:
 הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים

יהלכו: וישקו כִּלְחִיתוּ שְׂדֵי יוֹשְׁבָיו
 פְּרָאִים צִמָּאִים: עֲלֵיהֶם עֲוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֵפְאִים יִתְנוּ קוֹל:
 מִשְׁקָה הַרִים מִעֲלֵיֹתָיו מִפְּרִי
 מַעְשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצִּמִּיחַ
 חֲצִיר לִבְהֵמָה וְעֵשֶׂב לְעֵבֶרֶת הָאָדָם
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּין וְיִשְׁמַח
 לִבִּב־אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשִּׁמּוֹן
 וּלְחֶם לִבִּב־אָנוּשׁ יִסְעֵד: וְשָׂבְעוּ עֵצִי
 יְהוָה ^{יְהוָה} אֲרֹנִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:
 אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידֶיךָ
 בְּרוּשִׁים בֵּיתֶךָ: הָרִים הַגְּבוּהִים
 לְיַעֲלִים סְלָעִים מְחֹסֶה לְשֹׁפְנִים:
 עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
 מְבוֹאֹו: תִּשֶׁת הַשֶּׁךְ נִיהִי לַיְלָה בּוֹי

תִּרְמַשׁ כָּל־חֵיתוֹ־יַעַר: הַכַּפּוּרִים
 שְׂאֲנִים לַמֶּרְקַף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם:
 תִּירַח הַשָּׁמַיִם יִאֲסֹפוּ וְאֵל־מַעֲוֹנֹתָם
 יִרְבְּצוּן: וַיֵּצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ
 עֲדֵי־עָרֵב: מִהֲרָבוּ מַעְשֵׂיךָ יְהוָה
^{יְהוָה} כָּל־כֶּסֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאכָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה אֱהִים גְּדוֹל וְרַחֵב
 יָדַיִם שֶׁס־רָמַשׁ וְאִין מִסְפַּר חַיִּים
 קִטְנוֹת עִם־גְּדוֹלוֹת: שֵׁם אֲנִיֹּת
 יְהִלְכוּ לְיוֹחַ זֶה וְיִצְרָת לְשֹׁחֲקֵי־בוֹ:
 כָּל־כֶּסֶם אֲלֹךְ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תַּפְתַּח יָדֶךָ
 יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פְּנֶיךָ יִבְהַלֵּן
 תַּסְתֵּר רוּחַם יִגְעוּן וְאֵ־עִפְרָם יִשׁוּבוּן:
 תִּשְׁלַח רוּחֶךָ וּבְרִזּוֹן וְתַחֲדַשׁ פְּנֵי

אֲדַמָּה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} לְעוֹלָם
 יִשְׁמַח יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְּבִיט
 לָאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
 אֲשִׁירָה לִיהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} בְּהַיְוֵי אֲזַמְרָה
 לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁחֵי
 אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה ^{יֵאָדָוְנָה}: יִתְמוֹ
 חַטָּאִים | כִּן יְהָאָרֶץ וּרְשָׁעִים |
 עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־
 יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} הַלְלוּיָהּ:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליהרא שם ייה בוייה ביחודא
 שלים (יהיה) כשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים להתפלל
 תפלת ערבית שתקן יעקב אביה עם כל הטבות
 הכלולות בה לתקן את שורשה בטקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו יהיה נועם וכו'.
 כנבדאד נוהגים לומר פסוקים אלו קודם ערבית.

כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} אֱלֹהֶיךָ לֹא
 יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־

בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אָפֹן. וְלֹא יַעֲזֹב כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה}
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשֶּׁנִּבְּלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח:
 יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח
 בְּךָ: יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹד וּמְרוֹמָם
 עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלֵהָ:

ואי חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה ^{יֵאָדָוְנָה} המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה ^{יֵאָדָוְנָה} המבורך לעולם ועד

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשֶּׁנִּבְּלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלַּח: יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם
 בּוֹטַח בְּךָ: יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה} הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וְאוֹמֵר הַחוּן חֲצִי קְדִישׁ וְאַחֲכֵ"א

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אָפֹן. וְלֹא יַעֲזֹב כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָה}
 הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: בְּרַכּוּ אֶת ה' וכו'...

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב
 עַרְבִים בְּחִכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר
 יוֹם וּמָבִיא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ
 אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְכֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
 נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וּנְשַׂמַח וְנַעֲלוֹךְ בְּדַבְּרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ
 לֹא תִסּוּר מִמֵּנוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאזניו בקיש, ויקרא אותה בסעמים ובכונה,
 וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, דהיינו
 כל מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון
 על לבך, בכל לבכם וכיוצא, וכן כל מלה שסופה מי והמלה
 שאחריה מתחילה באי יתן ריוח ביניהן שלא תבלע אות אחת
 מהן, ושמינו עליהן סימן כזה כדי לדקדק בהן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:

ואוי, בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֶהְבֵּת יכוין לקיים מ"ע אהבת ה' את יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֵל הוּא בְּכָל לְבָבְךָ

וּבְכַל-נַפְשְׁךָ וּבְכַל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ
 הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַתָּה עַל-לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכָךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מְצוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יִפְסִיק מֵעַתָּה
 יִבְטַח הַיּוֹם אֶת הַעֵינַי וְלֹא-יִלְעָבוּ לְבַבְכֶם
 וּבְכַל-נַפְשְׁכֶם וּנְתַתִּי מִטֶּרֶם אֶרְצֶכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמֹלֵקֶשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְרִירֶשֶׁת וּנְצַהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

בְּשִׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וּנְאֻלַּת וּשְׁבַעְתָּ:
 הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַתָּה
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יִפְסִיק מֵעַתָּה
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהַאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבָרְתֶם מִחֵרֶה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם
 אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶם אֹתָם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכָךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ

וּבִשְׁעָרָיִךְ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הַיָּסֵב
 אֶת הָעֵינַיִם נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנָנוּ עַל־צִיצֵת
 הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־י
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְרוֹשִׁים

לְאֵלֵהֶיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֵלֵהֶיכֶם
 יְכוּיִן לְקִיּוֹם מִצְוֹת עֹשֶׂה שֶׁל זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֵלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ
 יֵאָדְוֵנוּ אֵלֵהֶיכֶם: אָמֵן.
 וְחֹזֵר הַשֵּׁנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֵלֵהֶיכֶם אָמֵן.
 וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וּמָקוֹם עָלֵינוּ כִּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֵלֵהֵינוּ אֵין זִוְלָתָנוּ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְכִים. הַנּוֹאֲלֵנוּ מִלְכֵנוּ מִכַּף כָּל
 עָרִיצִים. הָאֵל הַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצְרַיִם.
 הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְכֵּנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.

וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעוֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפָּרַעַה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמִּכְבֹּד
 בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵירוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיוֹ בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף.
 וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֵת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ.
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי
 כַּמִּכָּה בָּאֵלִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יִשְׂרָאֵל} מִי כַּמִּכָּה
 נֶאֱמָר בְּקִדְשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פְּלֵא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} אֱלֹהֵינוּ

רְאוּ בָנֵיךָ עַל-הֵימָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יִשְׂרָאֵל}. יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי-פָדָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת-יַעֲקֹב וְנֶאֱמַר וְנֶאֱמַר חֲזַק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יִשְׂרָאֵל} נֶאֱמַר יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלִשְׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהִגֵּן
 בְּעַדְנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב.
 דְּבַר. חֲרַב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעַב.
 וַיִּגּוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִנִּיפָה. שְׁבוּר וְהִסֵּר
 הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצִל
 כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וְשָׁמֹר צֵאתֵנוּ

ובוֹאנוּ לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם גְּמֵתָהּ
 וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ
 אַתָּה מְכַל דְּבַר רָע וּמַפְתַּח לַיְלָה
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמוֹן:

ואי חצי קודש ומתפללן העמידה (כדף כה). ואחר העמידה
אי יהי ספ. וקדיש תחבול (כדף נ). ואח"כ או

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל־הַהַרִים. מֵאֵן
 יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֱלֹהֵי יִתְּן לַמוֹטְרֵי גִלְדָּה אֱלֹהֵי
 יִגְוֹם לְשִׁמְרָה: הַגֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ
 צִלְהָה עַל־יַד יְמִינָהּ: יוֹמֵם הַשָּׁמֶשׁ לֹא־יִכַּפֵּה
 וְיָרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ יִשְׁמְרָה מְכַל־
 רָע. יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֵׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ יִשְׁמְרָה
 צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ. מַעֲתָהּ וְעַד־עוֹלָם:

ואר קדיש יתא שלמא. וברכו. ועלינו לשבח (כדף וב).

בכבוד נותנים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (כדף טו) ואח"כ
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת קְשׁוּב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן.
 הֵינִינוּ בְּחֻלְמִים: אִן וְקָלָא שַׁח קָיִט וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רִנָּה אִן יֵאָמְרוּ בְּנוֹסִים. הַגְדִּיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ לַעֲשׂוֹת
 עֲסֵאֲלָהּ: הַגְדִּיל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינִינוּ
 שׁוֹמְקִים: שׁוֹבֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ אֶת־שִׁבְתֵּנוּ. בְּאֵימִיקִים
 בְּנִיב: הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יִגְלֵךְ וְ
 וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁדֵּי־הַיָּבֵעַ בְּאֵיבָא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֶלְמִתֵּיהּ
 מִי שְׂנֹאֵם וְלֹא תַחֲסַל בְּצִבּוֹר כְּשֶׁתַּחֲסַל יְהוּד יֵאָמֵר קוֹדֵם עֲרִבִית
 וְכֵן קוֹדֵם עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח בְּמִקּוֹם בְּרִכוּ
 אֲמַר רַבִּי עֲקִיבָא הִיחַ עוֹמְדָה בְּרַקִּיעַ וְשִׁמַּה יִשְׂרָאֵל
 וְחֻקּוֹק עַל מַצַּחַת יִשְׂרָאֵל. עוֹמְדָה כְּאִמְצַע הַרְקִיעַ
 וְאוֹמְרָת בְּרַכּוּ אֵת ה' הַמְּבֹרָךְ. וְכֵל גְּדוּדֵי מַעֲלָה עוֹנִים
 בְּרוּךְ ה' הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד.

שיר השירים

סוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קדש קדשים.
 לשם יהוד קודשא כריך הוא ושכינתיה כרחילו ורחיטו,
 ורחיטו ורחילו, ליחדא שם ייה בניה ביתודא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנהנו באים לשורר
 (בקול בעים) בשיר השירים קדש קדשים (לעזר הבעלת השירן
 לשיר בקול בעים גילה ורנן כבוד הלבנון, ולחבר אשת נעורים עם
 דודה באהבה ורעותא ותדוואא דלכא. שיון ושמחה יפצא בה תודה
 וקול זמרה). ויעלה לפניך (קריאת שיר השירים) כאלו אמרו
 שלמה בעצמו וכאלו השגנו כל המדות החתומים בו
 . . . ויהי נועם ובר. יהיו לרצון ובר.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:
 יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ פִּירְטוּבִים
 הַדִּיד מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶךָ טוֹבִים שְׁמֵן
 תִּזְרַק שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עַלְמוֹת אֲהַבֹּד:
 מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נִרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ
 חֲדָרָיו נִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה בְךָ נִזְכֹּרָה
 הַדִּיד מִיַּיִן מִיִּשְׁרָיִם אֲהַבֹּד: שְׁחֹרָה
 אֲנִי וְנֵאוֹה בְּגוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהֲלִי
 קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: אֶל-תִּרְאֵנִי
 שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שְׁשׁוּפַתְנִי הַשֶּׁמֶשׁ
 בְּנֵי אֲמִי נִחְרַדְבִי שְׁמֵנִי נִמְרָה אֶת-
 הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי:
 הַנִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אִיכָה
 תִרְעָה אִיכָה תִרְכִּיץ בְּצִהָרִים
 שְׁלֹמָה אֵהִיָּה כְּעֵטִיהָ עַל עֲדָרִי

חֲבֵרָדָה: אִם-לֹא תִדְעִי לֵךְ הַיִּפָּה
 בְּנָשִׁים צְאִי-לָךְ כְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי
 אֶת-גְּדֵי־תֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:
 לְמִסְתֵּיךָ בְּרַכְבֵּי פִרְעָה הַמִּוֹתֶיךָ
 רַעֲיֹתִי: נֵאוֹן לְחִינֶךָ בַּתוֹרִים צִנְאוֹרֶךָ
 בַּחֲרוּזִים: תוֹרֵי זֶהֱב נַעֲשֶׂה-לָךְ עֵם
 נִקְדוֹת הַכֶּכֶף: עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְכּוֹ
 גִּרְדֵי גִתֵּן רִיחֹו: צְרוּר הַמַּר אֲדוּדֵי לִי
 בֵּין שְׂדֵי יֵלִוִן: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר אֲדוּדֵי לִי
 כְּכַרְמֵי עֵין גִּדִי: הַנֶּדֶף פָּה רַעֲיֹתֵי הַנֶּדֶף
 יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הַנֶּדֶף יָפָה דוּדֵי אֶף
 נָעִים אֶף-עַרְשֵׁנִי רַעֲנָנָה: קָרוֹת
 כְּתִינוּ אֲרָזִים רְהִימֵנו בְּרוֹתִים:
 ב אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנָה
 הַעֲמָקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים

כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי
 היער כן דודי בין הבנים בצל
 המדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי:
 הביאני אל-בית הוין ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים ביחולת אהבה אני:
 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו וואם תעוררו את-האהבה
 עד שתחפץ: קול דודי הנהיזה בא
 מדלג על-ההרים מקפץ על-
 הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיזה עומד אחר בתלנו
 משגית מן-התלנות מצוץ מן-

התרבים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעיתי ופתי ולכי-לך: בייחנה
 הסתו עבר הנשם הלך הלך לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הניע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 הנמה פני-ההגפנים סמדר נתנו ריה
 קומי לך רעיתי ופתי ולכי-לך: ונתתי
 בחגני הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את-מראיך השמיעני את-
 קולך בייקולך ערב ומראיך באוה:
 אהווה-נני שעלים שעלים קמנים
 מתבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה-לך דודי לצבי או לעפר

האילים על-הרי בָּתָר :

ג על-משכבי בלילות בפשתי את
שאהבה נפשי בפשתי ולא
מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את
שאהבה נפשי בפשתי ולא
מצאתיו: מצאנו השמרים הסבכים
בעיר את שאהבה נפשי ראיתם:
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
את שאהבה נפשי אחזתי ולא
ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי
ואל-חדר הורתי: השבעתי אתכם
בנות ירושלים בצבאות או באלילות
השדה אסתערו וואסתעוררו
אתהאהבה עד שתחפץ: מי זאת

עלה מן-המדבר כתימרות עשן
מקטרת מר ולבונה מפל אבקת
רוכל: הנה מטתו שלשלמה ששים
נברים סביב לה מגברי ישראל:
כרם אחוזי חרב מלמדי מלחמה איש
חרבו על-ירכו מפחד בלילות:
אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארנמן תוכו רצוף
אהבה מבנות ירושלים: צאינה!
וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה-לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו:
ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
יונים מפעד לצמתך שערך כעדר

העוים שגלושו מתר גלעד: שניך
 בעדר הקצובות שעלו מן הר חצה
 שקלם מתאימות ושכלה אין בהם:
 כחוט השני שפתותך ומדברך
 נאה כפלה הרמון רסתך טבעד
 לצמתך: כמנהל דויד צוארך בנוי
 לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל
 שליטי הנבורים: שני שדיך בשני
 עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: עד שיפוח היום וגסו
 הצללים אלה לי אלה המור ואל-
 גבעת הצבונה: כלך יפה רעיתי
 ומום אין בה: אתי מלכנון כלה אתי
 מלכנון תבואי תשורי ומראש אמה
 מראש שניר וחרמון ממוענות

אריות מהררי נמרים: לבבתני
 אחתי כלה לבבתני באחת מעיניך
 באחד ענק מצורניך: מה יפוי דרך
 אחתי כלה מה טובו דרך מנין ורית
 שמניך מכל בשמים: נפת תפנה
 שפתותך כלה דבש וחלב תחת
 לשונך ורית שלמתך ברית לבנון:
 גן אנעול אחתי כלה גל אנעול מעני
 חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי
 מגדים כפרים עם נרדים: גרדו
 וכרפם קנה וקנמון עם כל עצי
 לבונה מרואהלות עם כל ראשי
 בשמים: מעין ננים באר מים חיים
 וגזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי
 תימן הפיחי גני ילוי בשמי

יבא דודי לנגנו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לנגני אחתי כלה אריתי
 מוריעם בפשמי אכלתי יערי עם-
 רכשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה
 ולבי ער קול הדודי דופק פתחי לי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
 נמלא מל קוצתי רסיסי לילה:
 פשטתי את כתנתי איכבה
 אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אמנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
 לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור
 עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
 הסככים בעיר הכנני פצעוני נשאו
 את רדידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-
 תמצאו את דודי מה תגידו לו
 שחולת אהבה אני: מה דודך מהוד
 היפה בנשים מה דודך מהוד שפכה
 השבעתנו: דודי צח ואדום דגול
 מרכבה: ראשו כתרם פז קוצותיו
 תלתלים שחרות כעורב: עיניו
 כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
 ישבות על מלאאת: לחיו כערוגת
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי

זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
 שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי
 שש מוסדים על-אדניו כזו מראהו
 כלבנון בחור פארזים: חבו
 ממתקום וכלו מחמדים זה דודי
 וזה רעי בנות ירושלים:

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה
 פנה דודך ונבק שנו עמך: דודי ירד
 לגנו לערוגות הבשם לרעות בננים
 וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
 הרועה בשושנים: יפה את רעיתי
 כתרצה נאווה בירושלם אימה
 כנדנלות: הסבי עינך מנגדי שהם
 הרחיבני שעריך כעדר העזים
 שגלשו מן הגלעד: שנהך כעדר

הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה
 הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים
 חמה מלכות ושמנים פילגשים
 ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי
 תמתי אחת היא לאמה ברה היא
 לילדתה ראווה בנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה: מירזאת
 הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה
 ברה כחמה אימה כנדנלות: אל-
 ננת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
 לראות הפרחה הנפן הנצו הרמנים:
 לא ידעתי נפשי שמתני מרובות
 עמי נדיב:

ז שובי שובי תשולמית שובי שובי

ונתחורבך מהתחורב בשולמית
 כמחלת המתנים: מה יפן פעמיה
 בניעלים בת נדיב חמוקי ירכוך כמו
 חל אים מעשה ידי אמן: שתרך אמן
 הסהר אל יחסר המוג בשנה ערמת
 חמים סוגה בשושנים: שני שרך
 כשני עפרים תאמי עביה: צוארה
 ימנהל השן עינד ברכות בחשבון
 על שער בת רבים אפן במנהל
 הלנן עופה פני המשק: האשך
 עליך כפרמל ודלת ראשך כאלהמן
 סלך אסור ברהמים: מה ישרה
 ומה יעמת אהבה בתענוגים:
 זאת קומתך דמיתה לתמר
 ושך לאשכלות: אמרת אעלה

בתמר אחזה בסנסני ויהיונא
 שרך באשכלות הנמן וריח אפך
 כתפוחים: וחכך כגון תפוח הולך
 להודי למישרים דוכב שפתי ישנים:
 אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה
 דודי נצא השדה נלינה בכפרים:
 נשכמה לכרמים נראה אם פרוחה
 הנמן פתח הסמך הנצו הרמונים
 שם אתן את דודי לך: הדודאים
 נתנודים ועל פתחינו כל מגדים
 חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:
 ח מי יתנד כאח לי יונק שדי אמי
 אמצאה בחוץ אשקך גם לא
 יבו לי: אנהגה אבי אלה אל בית אמי
 תלמדני אשקך מיני הרקח מעשים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימיני
 תחבקני: השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מהתעירו ומהתערו
 את האהבה עד שתחפץ: מי זאת
 עלה מן המדבר מתרפקת על
 הודה תחת התפוח עוררתיד שמה
 חבלתך אפך שמה חבלה ילדתך
 שימני בחותם על לבך בחותם על
 זרועך כיעצה כמות אהבה קשה
 כשאר קנאה רשפיה רשפי אש
 שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו
 לכבות את האהבה ונהרות לא
 ישטפיה אסיתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בוזיבזו לו: אחות לנו
 קמנה ושדים אין לה מהגעשה

לאחותנו ביום שידבר בה: אם
 חומה היא נבנה עליה טירת כסף
 ואסדרת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושדי כמגדלות או היותי
 בעיניו כמוצאת שלום: פרום היה
 לשלמה בבעל המון נתן את הפרם
 לנמרים איש יבא בפריו אלף כסף:
 פרמי שלי לפני האלף קד שלמה
 ומאתים לנמרים את פריו:
 הושבת בננים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: ברח | הודי
 ודמה לך לעבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: הושבת בננים וכו'

לאחר שיר השירים יאמר:

רבן כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
 אבותי שכוכות שיר השירים אשר קריתי ולמרתו
 שהוא קודש קדשים. בזכות פסוקיו. ובזכות חכמתו.

וזכות אותיותיו. וזכות נקודותיו. וזכות נקטיו
 וצדופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים
 היוצאים ממנו שחא שקה זו שעת רחמים שעת
 הקשבה שעת האזנה. ונקראך ותעננו נעתר לך ותעתר
 לנו. ויהיה עולה לפניך קריאת ולסוד שיר השירים
 כאילו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם
 החומים וסתומים בו ככל רמזיו. וזכה לטקום
 שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם. וכאילו
 עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין כגלגול זה
 בין כגלגולים אחרים. ולהיות מן העולים והזוכים
 לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים. וסלא כל
 משאלות לבנו לטובה. ותהיה עם לבבנו ואסרי פינו
 בעת מחשבותינו. ועם ידינו בעת מעברינו. ותשלח
 ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו. ומספר עניינו
 חקיסנו ומאשפות דעותנו תרוססנו. והשיב שכינתך
 לעיר קדשך במהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים על פניהם.
 וקודם קבלת שבת יש נוהגים לומר סומרים אלו
לכו גִּבְרֵינָה לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו:
נִמְדָמָה כְּנִי בַת־דָּד. בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי. וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר בָּרָא מַחְקֵר־אֶרֶץ. וְהוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ
הַיָּם וְהוּא גָּשָׁה. וַיִּבְשֹׁת יַיִם יָצְרוּ: בָּא נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרַעַה. וְנִכְרַעַה לַפְּנֵי־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי עֲשֵׂנו: כִּי הוּא

קבלת שבת

אֱלֹהֵינוּ וְאֵנָּה עִם טְרַעֲתוֹ וְצִאן רְדוּ הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ
 חֲשַׁמְעוּ: אֶל־תִּקְשִׁי לִבְכֶּכֶם כַּמְרִיבָה. כִּיּוֹם מִסַּח
 כַּמְרִיבָה: אֲשֶׁר נִסְוִי אֲבוֹתֵיכֶם. כַּתְּנוּ נִסְדָּאוּ פְעֻלֵי:
 אֲרָבָעִים שָׁנָה: אֶקֻּט כְּדוֹר וְאֶמַר עִם תְּלֵי לִבְבִּי הֵם.
 וְהֵם לֹא־רָדַעַי דְּרָבִי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי. אִם־יִבְאֵן
 אֶל־מִנְחָתִי:

שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
יֵאָהֲרֹנְהִי כְּלֵה־אֶרֶץ: שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
בְּרָכוּ שְׁמוֹ. בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיִם יִשְׁעָתוּ: סִפְרוּ כְּנִיּוֹם
כְּבוֹדוֹ. כְּכֹל־הַעֲמִים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי־גָדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
וּמִקְלָל מַאֲד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי־כָל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וְיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי שְׁמִים עֲשָׂה: הוֹדֵר
וְהוֹדֵר לִפְנֵי. עוֹ וְתִפְאָרֶת כַּמְקֻדְשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
יֵאָהֲרֹנְהִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הִבּוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי כְּבוֹד
וְעוֹ: הִבּוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ־מִנְחָה
וּבֹאוּ לַחֲצֹרֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי בַת־דָּרֵת
קָדְשׁ. חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־אֶרֶץ: אֲמָרוּ כְּנִיּוֹם יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
יֵאָהֲרֹנְהִי מִלֶּךְ אֲרִי־תְכוֹן תִּכַּל בַּלְתַּמּוֹט. דָּחַק עַמִּים
בְּמִשְׁרָם: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ. וְרַעַם הַיָּם
וְסִלְאָו: יַעֲלוּ שָׁרֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ. אֵן וְיִבְנוּ כָל־עַצֵּי
יַעַר: לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יֵאָהֲרֹנְהִי | כִּי כָא כִי כָא לִשְׁפַט

הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תְּבַל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

יְהוָה אֱהוּדָנִי מֶלֶךְ תְּגַל הָאָרֶץ. וְשִׂמְחֵה אִיִּם רַבִּים:
עֲנֵנוּ וְשִׂרְפֵל סִבִּיבֵינוּ. צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ:
אֵשׁ לִפְנֵי תַלְפֵי יִתְלַהֵט כְּדִב צִרְיוֹ: הַאִירוּ בְרַקְיוֹ תְּבַל.

רַחֲמֵה וּתְחַל הָאָרֶץ: הָרִים בְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה
יֵהוּדָנִי. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּיקוֹ.
יִרְאֵי כָל יְהַעֲמִים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ וְכָל עֵבֶר פִּסְלֵי

הַמַּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים. הַשֵּׁתְחֹדְלוּ כָל אֱלֹהִים: שִׁמְעֵה
וּתְשָׁמַח וְצִיּוֹן וּתְגַלְגֵּה כְבוֹד יְהוָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֵהָ
יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי: כִּי רַחֲמֵה וְיְהוָה אֱהוּדָנִי עֲלִיּוֹן

עַל כָּל הָאָרֶץ. מֵאֵד נַעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲהַבֵּי
יְהוָה אֱהוּדָנִי שְׂנֵאוֹ רַע שִׁמְרֵה נַפְשׁוֹת חַסִּדֵיהֶ. מִדַּ
רְשָׁעִים יִצִּילֵם: אֲדוֹר וְרַע לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׂרָאֵל שִׁמְחֵה:
שִׁמְחֵה צַדִּיקִים בִּיהוָה אֱהוּדָנִי. וְהוֹדוּ לִזְכָּר קִדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה אֱהוּדָנִי וְשִׁיר הַדָּשׁ בְּרִנְפִלְאוֹת
עֶשְׂתֵה. הוֹשִׁיעֵה לִּי: יְמִינוּ וְרִנֵּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵשׁוּעָתוֹ. לַעֲמִי הַגּוֹיִם נִלְהָ צַדִּיקוֹ:

זָכַר חֶסֶד וְנֶאֱמֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאֵו כָּל אֲפֹסְרֵי
אֵת יִשְׁעָת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעֵנו לַיהוָה אֱהוּדָנִי כָּל־
הָאָרֶץ. סִפְּחוּ וּרְנְנוּ וְנִמְרוּ: וְנִמְרוּ לַיהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי

בְּכַנּוֹר. בְּכַנּוֹר וְקוֹל וּמְרָה: בְּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.

הֲרִיעֵנו לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי: רַעַם הַיָּם וּמַל אֵו.
תְּבַל וְיִשְׁבֵי כְּהֵ: נְהַרֹת וּמִתְאַדְקָה. יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ:
לִפְנֵי יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי: כִּרְכָא לְשִׁפְט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תְּבַל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

כַּנְבֻדָד נוֹהֲבִים לַהֲתַחֵל מִכָּאן

יְהוָה אֱהוּדָנִי מֶלֶךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים. יֵשֵׁב
כְּרוֹבִים תִּנּוֹט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱהוּדָנִי

בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרַם הוּא עַל כָּל יְהַעֲמִים:

יִדְוֵ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנִוְרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעֵז
מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתְהָ כּוֹנֵנָת מִיִּשְׂרָאֵל.

מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בִיעַקֵב וְאֶתְהָ עֲשִׂיתָ:
רוֹמְמוּ יְהוָה אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי וְהַשֵּׁתְחֹחוּ לַהֲרֵם

רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: מִשֵּׁה וְאַחֲרָן וּבִכְהֵנוּ
וּשְׂמוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׂמוֹ. קִרְאִים אֱהוּדָנִי

יֵהוּדָנִי וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוֹד עֲנֵן יִדְבַר אֱלֹהִים.
שִׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחַק נִתְּנָלְמוֹ: יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי

אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי:
אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי:

אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי:
אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי: אֱהוּדָנִי אֱהוּדָנִי:

וְנִקְם עַל־עֲלִילוֹתֵם: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱהוּדָנִי יֵהוּדָנִי

אלהינו והשתחונו להר קדשו. כִּי־קָדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיוּ יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ
אלהינו:

כְּזִמְזוּר לַתּוֹדָה. הָרִיעוּ לַיהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ
הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ

בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי־
יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ

אֲנַחְנוּ. עֲמוּ וּצְאוּ מִדַּעֲיָתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו
בַּתּוֹדָה חֲצֵרְתִּי בַתְּהִלָּה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ

שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ
וְעַד־דָּר וְדָר אָמוֹנְתוֹ:

אין אומרים כמה מדליקין בעיש שחל בו יו"ט או ערב יו"ט
ולא בחוה"מ, ולא בעיש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האבל.

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין
מְדַלִּיקִין לֹא בְּרֶכֶשׁ וְלֹא בְּחוֹסֵן

וְלֹא בְּבִלְדָּה. וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידָן וְלֹא
בְּפִתִּילַת הַמַּדְבָּר. וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי
הַמַּיִם. לֹא בּוֹפֶת וְלֹא בְּשַׁעוּה. וְלֹא בְּשָׁמֶן

קִיק. וְלֹא בְּשָׁמֶן שְׂרָפָה. וְלֹא בְּאֵלֶיהָ וְלֹא
בְּחֵלֶב. נְחוּם הַמַּדִּי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֵלֶב

מִבְּשָׁל. וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד מִבְּשָׁל וְאֶחָד
שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין

בְּשָׁמֶן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֹמֵר
אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת.

וְחֲכָמִים מְתִירִים בְּכָל הַשָּׁמַיִם. בְּשָׁמֶן
שְׂמִי שְׂמִין בְּשָׁמֶן אֲנָוִים בְּשָׁמֶן צְנוּנוֹת. בְּשָׁמֶן

דְּגִים. בְּשָׁמֶן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרָן וּבְנַפְטָה. רַבִּי
מְרִפּוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלֶּא בְּשָׁמֶן זֵית

בְּבֶבֶד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ
אֶלֶּא פֶּשֶׁתָן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא

מִזְמָאת אֱהָרִים אֶלֶּא פֶּשֶׁתָן. פְּתִילַת הַבְּגֵד
שֶׁקֶפְלָה וְלֹא הַבְּהֶבֶת. רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר

טְמֵאָה הִיא זֵאִין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא
אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא זֵאִין מְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יִקוּב

אָדָם שְׂפוּפֶרֶת טָל בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שָׁמֶן

ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפח
 ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר.
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחר: לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר ויתנרא שהפתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר:
 המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
 גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעה. מפני
 החולה שישין פטור. כחם על הנר כחם
 על השמן. כחם על הפתילה חייב ורבי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נשים
 מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות
 בנדה ובחלה ובתולקת הנר: שיששה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם חשכה. עשרתן. ערבתן. הדליקו
 את הנר. ספק חשכה. ספק אינה חשכה.

אין מעשרין את הנדאי ואין כמבילין את
 הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 מעשרין את הדמאי. ומערבין ומזמנין
 את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי הנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם
 שנאמר וכל בניך למודי יהוה ^{יהוה} ויהוה ירכב
 שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך:
 יהי שלום בחיילך שלום בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
 יהוה ^{יהוה} אל הינו. אבקשה טוב לך:
 וראה בנים לבניך. שלום על ישראל: שלום
 רב לארבי תורתך. ואין כמו מכשור:
 יהוה ^{יהוה} עז לעמו יתן. יהוה ^{יהוה}
 יברך את עמו בשלום:

חומרים קדיש על ישראל (רף יא)

יִצְטוּר בְּאִימָה וּבִירָאָה לְקַבֵּל תּוֹסֶפֶת קְדוּשַׁת שַׁבָּת. וַיִּחְזֹר פָּנָיו
 לְצַד מַעֲרָב וַיִּסְגֹּר עֵינָיו וַיֹּאמֶר
 מִזְמוֹר לְדָוִד הִבּו לַיהוָה אֱהַיְוֵנִי בְּנֵי
 אֱלֹהִים. הִבּו לַיהוָה אֱהַיְוֵנִי כְבוֹד
 וְעוֹ: הִבּו לַיהוָה אֱהַיְוֵנִי כְבוֹד שְׁמוֹ.
 הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה אֱהַיְוֵנִי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוָה אֱהַיְוֵנִי עַל־הַמַּיִם אֱל־הַכְּבוֹד
 הַרְעִים. יְהוָה אֱהַיְוֵנִי עַל־מֵי רַבִּים: קוֹל־
 יְהוָה אֱהַיְוֵנִי בְּכֹחַ. קוֹל יְהוָה אֱהַיְוֵנִי
 בְּהַדְרַת־קוֹל יְהוָה אֱהַיְוֵנִי עֵבֶר אֲרֻיִם.
 וַיִּשְׁבֵר יְהוָה אֱהַיְוֵנִי אֶת־אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן:
 וַיִּרְקֹדֶם כַּמֹּר־עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כַּמוֹ בֵּן־
 רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה אֱהַיְוֵנִי חֲצֵב לַחֲבוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה אֱהַיְוֵנִי יַחִיל מִדְבָר.
 יַחִיל יְהוָה אֱהַיְוֵנִי מִדְבָר קֹדֶשׁ: קוֹל
 יְהוָה אֱהַיְוֵנִי יַחִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף
 יַעֲרֹת וּבְהִיבְלוּ. בְּלוֹ אִמֵר כְּבוֹד: יְהוָה
 אֱהַיְוֵנִי לְמַבּוֹל יֵשֵׁב. וַיִּשַׁב יְהוָה אֱהַיְוֵנִי

מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה אֱהַיְוֵנִי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן.
 יְהוָה אֱהַיְוֵנִי יִכְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 לְבַת־דָּוִד לְקִרְיַת־כְּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּרַבּוֹר אַחֵר. הַשְׁמִיעֵנו אֵל
 הַמְּוִיחַר. יְהוָה אֱהַיְוֵנִי אַחֵר וְשְׁמוֹ אַחֵר.
 לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לִכְה
 לְקַרְיַת שַׁבָּת לָכֵן וּנְלַכְהָ. כִּי הִיא מְקוֹה
 הַבְּרָכָה. מִלֵּאשׁ מְקַדֵּם נְמוּכָה. סוּף
 מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבָה תַּחֲלָה: לִכְה
 מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי זָאִי מִתוֹךְ
 תַּחֲפָכָה. רַב לֶךְ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַכְּבֹא.
 וְהוּא יַחֲמוֹל עֲלֶיךָ חֶמְלָה: לִכְה
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי. לְבִשֵׁי־בְגָדֵי תַּפְאֶרֶתךָ
 עָמִי. עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית תַּלְתָּמִי. קִרְבָּה
 אֵל נַפְשִׁי נְאֻלָּה: לִכְה
 הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָא אֲוֶךְ קוֹמִי

אורי עורי עורי שיר דברי קבוז
 יהוה אלהי אהרונה עליך נגלה: לכה
 לא תבושי ולא תבלמי מה תשתוחחי
 ומה תהמי בך יחסו עני עמי ונבנתה
 עיר על תלה: לכה
 והיו למשסה שוסקה ורחקו כל מבלעיק
 ישיש עליך אהיה כמשוש חתן על כלה:
 ימין ושמאל תפרוצי ואת יהוה אלהי אהרונה
 תערוצי על יד איש בן פרצי ונשמחה
 ונגילה: לכה
 באי בשלום עמרת בעלה גם בשמחה
 ברנה ובצהלה תוך אמוני עם סגלה:
 לצד ימין באי כלה לצד שמאל באי כלה
 תוך אמוני עם סגלה:
 השימר באי כלה פ"ג יכוין לקבל תוספת הנפש ויאמר אותה בלחש
 לצד פנים באי כלה שבת מלכתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
 ליהוה אלהי אהרונה ולומר לשמך
 עליון: להגיד בבקר חסדך ויאמונתך
 בפילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
 בכנור: כי שמחתני יהוה אלהי אהרונה בפעלך
 במעשי ידיך ארגן: מהגדלו מעשיך
 יהוה אלהי אהרונה מאד עמקו מחשבותיך:
 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
 זאת: בפרח רשעים אכמו עשב ויציעו כל
 פערי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום
 לעלם יהוה אלהי אהרונה: כי הגדה איביך
 יהוה אלהי אהרונה כיהנה איביך יאבדו:
 יתפרדו כל פעלי און: ותרם פראים קרני
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק
 פתמר יפרח פארו בלבנון ישנה: שתולים

בבית יהוה^{יאהרונה} יתקבצו אל ה' יפריחו: עוד ינובון בשיבה השנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה^{יאהרונה} צורי ולא עולתה בו:

יהוה^{יאהרונה} מלך גאות לבש לבש יהוה^{יאהרונה} עז התאזר. אף תבון

תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז. מעולם אפתה: נשאו נהרות יהוה^{יאהרונה} נשאו

נהרות קולם. ישאו נהרות רכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים. אדיר במרום

יהוה^{יאהרונה} עתיד ונאמנו מאד לביתך נאוה קדש. יהוה^{יאהרונה} לארך ימים:

ערבית של שבת

בריא אומרים קודם ערביתו ברכי נפשי (לעיל דף נד)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם ייה כויה כיהודא שלים (יהוה) כשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל חפלת ערבית של שבת קדש שתקן יידיב אעיה עם כל

חמצות הכלולות כה לתקן את שורשם כמקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נעם וחי.

ימלוך יהוה^{יאהרונה} לעולם אל תיך ציון לדור ודור תללויה: יוםם וצנה יהוה^{יאהרונה} תסדו וכלילה שירה עמי. תפלה לאל תני: כל הנשמה תהלל יה תללויה: ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:

תסוד במירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' וכו' יבין לקבל תוספת הרוח.

ואו' חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה^{יאהרונה} המבורך ועונים הקהל ברוך יהוה^{יאהרונה} המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יהוה^{יאהרונה} אלהינו מלך העולם אשר בדרבו מעריב

ערכים בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את

הזמנים ומסדר את הפוכים. במשמרותיהם ברכיע בראינו.

בורא יומם ולילה. גורל אור מפני השף והשף מפני אור. המעביר יום

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמִבְּהִיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֵד
 אֶתְּהָ. תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּשֹׁחַב בְּתַקְוָה וּבְשֹׁחַח וּבְקוֹמָנוּ
 נְשִׁיחַ בְּתַקְוָה וּנְשִׁמַּח וּנְעַלֹז בְּדַבְרֵי
 תִּלְמוּד תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֶתְּהָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:

וְאֵת בְּלִחַס קְרוּךְ שֵׁם קְבוֹד מְלִכְוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֵד
 אֶתְּהָ. תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּשֹׁחַב בְּתַקְוָה וּבְשֹׁחַח וּבְקוֹמָנוּ
 נְשִׁיחַ בְּתַקְוָה וּנְשִׁמַּח וּנְעַלֹז בְּדַבְרֵי
 תִּלְמוּד תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֶתְּהָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:

וּבְכָל-נַפְשֵׁיכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִם-פֶּתַח דְּגַנְךָ
 וְהַיְרֹשֶׁה וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂן
 בְּשַׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶבְלַת וְשִׁבְעֵת:
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסַרְתֶּם וְעַבְדִּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יַסִּיק מֵנֶס
 אֶף-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדִּיתֶם מִהַרְחֵק
 מִעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵאֶה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֶתֶם לְאוֹת עַל-יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֶתֶם אֶת-

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֶּךָ בְּהַרְךָ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל-מִזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הַיִּסָּב
 אֶת הַעֵינַי נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲבֹתֵיכֶם
 לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-בְּגָדֵי
 בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל-צִיצֵת
 הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעִשִּׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

ואַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִינִי
אֲחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֵת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יְהוָה

^{יאהדונהי} יסוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשור

הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהֵיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

יאהדונהי וחזור הש"ץ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן
וְאִמְוַנָּה כָּל זֹאת וְקִיַם עָלֵינוּ כִּי הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתוּ.

וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִים. הַנּוֹלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל
עָרִיצִים. הָאֵל הַנּוֹפְרֵעַ לָנוּ מִצְרַיִם.
הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ כַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיָבֵנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת
עוֹלָם. הַמְעִבִיר בָּנוּ בֵּין נְזָרוֹיִם סוּף.
וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתֵהוּמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֵת
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִי כַמְכָה

נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פְּלֵא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ
 רְאוּ בְנֵיךָ עַל־הֵימָּוֹת יַחַד כְּלָם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יאהוונה} יִמְלֶךְ
 לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה^{יאהוונה}
 אֶת־יַעֲקֹב וְגֵאֱלֹהֵי חִזְק־מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונה} גֵּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 הַשְׂכִּיבֵנו אָבוּנוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבְתָּ שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהַרְגָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן
 בְּעַדְנוּ. כְּשִׂי אִמַר וּפְרוּשׁ יִכּוּן לְקַבֵּל וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סִבְתָּ רַחֲמִים
 וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונה}

הַפְּרוּשׁ סִבְתָּ שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹתָת
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹתָת לְדֹרֹתָם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה^{יאהוונה} אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

ואומר השייך הצי קדיש

(א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונוכר באמצע הברכה.
 נזכר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת. והוא הדין
 בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אע"פ
 שלא עקר רגליו חוזר לראש ואם לא הגיע לעושה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והחליף של זו בזו
 אנו חוזר. מימי אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בסעות פוסק
 יתחיל בברכה השייכת לתפלתו

אֲדֹנָי יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־הוֹאֲבוּתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל תסרים טובים. קונה הכל וזוכר תסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

כשואמר באהבה יכוין לסדור עצמו על קדוש השם

בשית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למשנה אלהים חיים: ואם שבת אינו חור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתיבת טו

יכוין שהוא מספר ג"ס אל) ברוך אתה יהוה

יהוה (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני (י"ח אגלא) מחיה מתים אתה. רב להושיע.

בקוין אוסר מוריד השל ואם אשר שכיב הרוח חור.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אשר סוריד השל אינו חור.

מכלכל חיים בחד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישני עפר.

מי כמוך בעל יבטא היטב את העיון גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

בשבת השוכה אומרים. ואם לא אשר אינו חור.

מי כמוך אב רב חסן וזכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה

יהוה (יהוה) מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יהוה

יהוה (יהוה) האל הקדוש:

בשבת השוכה אומרים תפלה הקדוש:

ואם אשר האל הקדוש או שהוא מסופק. ולא נזכר חוץ כרי רכוב חור לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
לשמך ^{יפסיק} תכלית מעשה
שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
בתורתך:

ויקלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו ישבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקוראי עונג. עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
חמדת ימים אורתו קראת זכר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו. קדשנו במצותך
שום חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. שמח נפשנו בישועתך.
וטהר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יהוה ^{יאהדונו} אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך. וינוחו בה
כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
אתה יהוה ^{יאהדונו} מקדש השבת:
רצה יהוה ^{יאהדונו} אלהינו בעמך
ישראל ולתפלתם שעה. והשב
העבודה לדביר ביתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בריה ובחיהים אוי כאן יעלה ויבא (לעיל דף ל"ו) ואם שבת.
בחהימ חוזר, בריח אינו חוזר.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפין בנו
ותרצנו ותתווננה עינינו
בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} המחזיר שכנתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} ^(כ"ב) אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
והר נודה לך ונספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפשיך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהריים.
הטוב פי לא כלו רחמיך. המרחם
פילאתמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

כחנוכו ובפורים אוי כאן על הנסים (לעיל דף ל"ט).

ועל כלם יתברך וית' זמם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
ובכל החיים יודוך סלה:

בשבת תשובה אסורים. ואם שבת אינו חוזר.
ובחוב לחיים טובים כל' בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם פי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} יהוה ^(כ"ב) הטוב
שמך ולך נאה להודות ^(כ"ב) ס' כ"ב

שנים שלום טובה ובִּרְכָה חיים ח
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹד. וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ
בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָה. כִּי בְאוֹר פְּנִיָה
נִתַּת לָנוּ יְהוָה יִתְרוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים. אֲהַבְהָ וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב-עֵז וְשָׁלוֹם:

בשבת תשובה אורחים. ואם שבת אינו תוור

ובספר חיים ברכה ושלום וברכה טובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות. נבר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יהוה ויהוה ויהוה יתרונו המבורך
את עמו ישראל בשלום אמן:
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה יִתְרוֹנֵנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מְרֻמָּה. וּלְמַקְלֵלֵי נַפְשִׁי
תְּרוֹם. וְנַפְשִׁי כְּעַפְר לְכָל תְּהִיָה.
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּהְדוֹף נַפְשִׁי. וְכָל-הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה. מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקֵל
מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ
יְדוּדֶיךָ. (ר' תשס"ד) הושיעה ימינה וענגני:
מגיד של א יסכת שמו ליום הדין יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
תע"ך המתיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה יִתְרוֹנֵנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בשבת או בשלום) בְּמְרוֹמָיו

הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן
ד"ר יו אבא שבתה בית המקדש במהרה בתינו ומו חלש
בתורתך לעשות חמי רצונך ולעבדך בלבב שלם
אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד
ויברכו השמים והארץ וכל צבאם: ויברכו
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

ואח"כ השיץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה
ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו ואלהינו
אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ
מגן אבות בדרבנו מחיה מתים במאמרו

האל (כסית המקדש) הקדוש שאין כמותו.
המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי בם
רצה להגות להם. לפנינו נעבוד ביראה
ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
תפילות והודאות. אהון השלום מקדש
השבת ומברך השביעי ומנוח בקדשה
לעם מדישני ענג. זכר למעשה בראשית:
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.
קדשנו במצותיך שים חלקנו
בתורתך. שבענו מטובך. שמח נפשנו
בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת.
הנחילנו יהוה אלהינו באתה
ברצון שבת קדשך. וינחו בת כל ישראל
קדשי שמך. ברוך אתה יהוה אלהינו

מקדש השבת:

אומר השיץ קדיש תתקבל (כוף ט)

כבוד לדוד. יהוה אלהינו לעי לא אחסה

בגאות דשא ורביצני. עלמי מנחוח
 ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כִּי־אלה בגיא צלמות לא־
 אירא רע כִּי־אתה עמדי. שבטך ומשענתך
 הטה ינחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צדרי. השנת בשמן ראשי בוסר רזה: אדן
 טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי. ושבת
 בבית יהוה ^{יהוה} לארץ ימים:

ואמרים קדיש יהא שלמא. וברכו. ואחיב אר

עלינו לשבח לאדון חפל. לתת
 גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם.
 שהם משתחוים להכל וריק
 ומתפללים אל אלה לא יושיע

(ס"ח כה"ח) וכו' יאמר ואתני משתחוים יכרע כל גופי. וְאֶנְחֵנוּ

משתחוים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממועל. ושכינת עזו בנבחי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 בכתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל־לבבך כי יהוה ^{יהוה} אחד

הארץ מתחת. אין עוד:
 על בן נבונה לך יהוה ^{יהוה} אחד אל הינו
 לראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ח כה"ח) להעביר גבולים מן הארץ
 והאלילים כרוח יגרתו. לתקוע עולם

בְּמַלְכוֹת שְׂדֵי וּכְל־בְּנֵי בְּשֵׁר יִקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כְּל־רִשְׁעֵי
 אֶרֶץ יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כְּל־יִוְשְׁבֵי תִבְלִי
 כִּי לֹךְ תִּכְרַע כְּל־פִּיךָ תִּשְׁבַּע כְּל־
 לְשׁוֹן לְפִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יִתְהַדְּוֶה}
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלְאוּ לְכַבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִיתֵנוּ
 וַיִּקְבְּלוּ כְּלָם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד
 כִּי הַמַּלְכוֹת שֶׁלְּךָ הֵיא וְלְעוֹלָמֵי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד בְּתוֹרַתֶךָ
 יְהוָה ^{יִתְהַדְּוֶה} אֱלֹהֵינוּ אֵימְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד
 וַיִּנְאָמֶר וְהָיָה יְהוָה ^{יִתְהַדְּוֶה} אֱלֹהֵינוּ לְמֹלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
 יְהוָה ^{יִתְהַדְּוֶה} אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יְבַרְכֵךָ אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּכְּבוּ נִסְבָּא וְאִין עַת אַל טַצִּיאֹתוֹ
 אַחַד וְאִין יְחִידָה כִּיחֻדוֹ נַעֲלָם וְגַם אִין סוֹף לְאַחֲדוֹתוֹ
 אִין לֹ דְמוֹת הַגּוֹף וְאִינוּ גוֹף לֹא נַעֲרֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ
 קְדֻמוֹן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ
 הֵנו אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר יוֹרֵה גִדְלָתוֹ וְזִכְלִכּוֹתוֹ
 שִׁפְעֵי נְבוֹאָתוֹ נִרְנְנוּ אֵל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ
 לֹא קָם כִּי־שְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד נִבְיָא וּמְכִיט אַת חֲסוֹנָתוֹ
 תוֹרַת אִמְתָּה נָתַן לְעַמּוֹ אֵל עַל יַד נִבְיָאוֹ נִאֲמַן בֵּיתוֹ
 לֹא יִחְלֹף הָאֵל וְלֹא יִטִּיהַ דְּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוֹלְדָתוֹ
 צוּפָה וַיּוֹדַע סַחְרָנוּ מְכִיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמוֹתוֹ
 נִוּסַל לְאִישׁ חֲסִידָה כְּמַפְעֵלוֹ נוֹחַן לְרִשְׁעֵי רַע כְּרִשְׁעוֹ
 יִשְׁלַח לְקִץ יוֹמִים מִשִּׁיחֵנוּ לְפָדוֹת מַחְכֵי קִץ יִשְׁעוֹתוֹ
 מַתִּים יִתִּיה אֵל כְּרוֹב חֲסִדוֹ כְּרוֹךְ עֲרֵי עַד שֵׁם הַהֲלָתוֹ
 אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרִים הֵן הֵם יִסוּר דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ
 תוֹרַת מִשָּׁה אִמְתָּה וּנְכוּאָתוֹ כְּרוֹךְ עֲרֵי עַד שֵׁם הַהֲלָתוֹ

כִּי יוֹחֵאֵי נִמְשַׁחְתָּ אֶשְׂרֵיךָ שְׁמֹן שֶׁשׁוֹן מַחְבְּרִיךָ
 כִּי יוֹחֵאֵי שְׁמֹן מִשְׁחַת קִדְשֵׁךָ נִמְשַׁחְתָּ מִמִּדַּת הַקִּדְשֵׁךָ
 נִשְׂאֵת צִיץ גִּזְרֵי גִזְרֵי הַקִּדְשֵׁךָ חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פִּאֶרְךָ
 כִּי יוֹחֵאֵי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבַת יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחֲתָ
 בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעֵמֶדְתָּ שֵׁם קִנִּית הוֹדֵךְ וְהַתְּכֵךְ
 כִּי יוֹחֵאֵי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים לְמַנְדֵי יְיָ הֵם לֹמְדִים
 אֹרֶךְ מִקְלָא אֹרֶךְ הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים הֵלֹא הֵמָּה יוֹרֵךְ מוֹרֵךְ

בר יוחאי ולשנה מפוחים. עליה ללקוט בו מרקחים.
 סוד תורה כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך.
 בר יוחאי נגזרת בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה
 וחרב הוצאת מסערה. שלפת נגד צורריך.
 בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת לפני ארניה ליש.
 גם גלח כותרת על עיש. תשורי ומי ישורף.
 בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מתדש חדשים.
 שבע שבתות סוד תמשים. קצרת אשבי שיו קשריך.
 בר יוחאי יוד חקמה קדומה. השקפת לכבודו פניקה.
 שלשים ושתים גתילות ראשית תרומה. את כרוב
 ממשח זיו אורף.

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. נראת מקדמים כי רב
 לה. פעלומה ואין קורא לה. גמת עין לא תשורף.
 בר יוחאי אשבי יודתה. אשבי העם הם לומדיה. ואשבי
 העומדים על סודך. בבושי חשן המיד ואירף: כי יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֵּאבֵי הַשָּׁרֵת מִלֵּאבֵי עֲלוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ
 בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ

בְּרִכּוֹנֵי לְשֵׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ
 בְּשִׁבְתְּכֶם לְשֵׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ
 (בְּצֵאתְכֶם לְשֵׁלוֹם מִלֵּאבֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאבֵי עֲלוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ)
 כִּי מִלֵּאבֵי יִצְהַרְלֵךְ (סִיחַ שֵׁם יוֹהֲדֵךְ). לְשִׁמְרֵךְ בְּכָל־
 דְּרָבֶיךָ: יְהוָהנִה יֵהוָהנִה יִשְׁמְרֵצֵאתָךְ וּבֹאֵה.
 מַעֲמָה וְעַד־עוֹלָם:

אֵשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכְּרֵה:
 בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשִׁלְדָּ לֹא
 יִחֲסַר: גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־דַע כֹּל יָמֵי
 חַיֵּיהָ: הִרְשָׁה צִמְר וּפְשִׁתִּים וְתַעֲשׂ בְּחַפְזֵן
 כַּפִּיָה: הֵיטָה כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תִּבְיֵא
 לְחַמָּה: וְתַקֵּם בְּעוֹד לִיָּהּ וְתַתֵּן מִנְּךָ
 לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זִמְמָה שָׂרָה וְתַקְחָהּ
 מִפְּרֵי כַפִּיָה נִטְעָה כָּרֶם: חֲנָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָה
 וְתֵאמֵן זְרוּעֹתֶיהָ: מַעֲמָה כִּי־טוֹב סוֹחֵרָה
 לֹא־יִכְבֶּה בְּלִילָה נָרָה: יְדִיָה שְׁלֹחֵה

בכישור וכפיה תמכו פלך: כפה פרשה
 לעני זדיה שחה לאביון: לאתירא
 לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה:
 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני
 ארץ: סרין עשתה ותמפר וחגור נתנה
 לפנעני: עוזוהדר לבושה ותשחק ליום
 אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת הים
 על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
 עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה
 בעלה ויהללה: רפות בנות עשו חיל
 ואת עלית על כלנה: שקר הון והבל היפי
 אשה יראת יהוה ^{יאהוהו} היאתה לה לתנו:
 לה מפרו ידיה ויהללה בשערים מעשיה:

אמה מזמור לדוד ה' רועי בני (דח ק"ו) ואח"כ יאמר

יום הששי ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם: ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.
 וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו. כי
 בו שבת מכל מלאכתו אשר
 ברא אלהים לעשות:

סברי מרגן: (יעניו לסיים)

ברוך אתה יהוה ^{יאהוהו} אלהינו
 מלך העולם בורא פרי הגפן:

ביום לקים ס"ג דאורייתא של הקדוש. וכל היין מצוה דרבנן.

ברוך אתה יהוה ^{יאהוהו} אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו ורצה בנו. וישבת קדשו
 באהבה ובכרון הנחילנו. וברוך
 למעשה בראשית תחלה למקראי

קדש זכר ליציאת מצרים. ושבת
קדשך באהבה וברצון הנחלתנו:
ברוך אתה יהוה אלהינו מקדש השבת:

סדר ברכת המזון

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} אל הנינו
מלך העולם האל הון אותנו
ואת העולם כלו בטובו בחן בחסד
בריוח וברחמים רבים. נתן לחם
לכל בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר
לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא
אל הון ומפרנס לכל ושלחנו ערוך
לכל. והתקון מחיה ומזון לכל
בריותיו אשר פרא ברחמינו וברוב

חמדיו באמור. פותח את ידך.
(רית פא"י שתוא מספר אהרונה יי ומספר סא"ל וס"ח חת"ד)
ומשביע ^(כמספר חת"ד) לכל חי רצון:
ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} הון אתה הכל:
נודה לך יהוה אלהינו ^{יהוה אלהינו} אל הנינו על
שהנחלת לאבותינו ארץ
חמדה טובה ורחבה ברית ותורה
תיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ
מצרים ופדיתנו מבית עבדים.
ועל בריתך שחתמת בבשרנו.
ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקי
רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון
שאתה הון ומפרנס אותנו:

נחנכה ובסורים או על הנשים (ברך למ) ואם שכח יאמר
אותו בהרחמן. ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
כמו שפשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי זכר.

(ו) על הכל יהו^אהדי^א אלהינו אנחנו
 מודים לך ומברכים את שמך
 באמור ואכלת ושבעת. וברכת
 את יהו^אהדי^א אלהינו אל הים על הארץ
 הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה
 יהו^אהדי^א אלהינו על הארץ ועל המזון:
 רחם יהו^אהדי^א אלהינו עלינו
 ועל ישראל עמך. ועל ירושלים
 עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.
 ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך.
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו. אבינו רענו זוננו.
 פרנסנו. ברבלנו. הרויחנו הרוח לנו
 מהרה מכל צרותינו. ונא לתצריכנו
 יהו^אהדי^א אלהינו מתנות

(א) אם מברכים על הכוס ימלא אותו כשיאמר את

בשר ודם. ולא לידי הלוואתם. אלא
 לידך המלאה והרחבה. העשירה
 והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש
 בעולם הזה. ולא נבלם לעולם
 הבא. ומלכות בית דוד משיחך
 תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

כשבת איורים

רצה ונתליצני יהו^אהדי^א אלהינו במצותיך
 ובמצות יום השביעי. בשבת הגדול והקדוש הזה.
 כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך: שבת בו ינוח בו
 יתענג בו למצות חקי רצונך ואל תדי צרר ונגון
 כיום מנוחתנו. ותראנו כנחמת ציון כמתרד בימינו.
 כי אתה הוא בעל הנחמות. ותנם שאכלנו ושתינו
 תרפו ביתך הגדול והקדוש לא שבתנו. אל תשכחנו
 לנצח ואל תזכחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 ברכת וביויס ובחורזים או יעלה ויבא (דף לו) ואם שכח אינו חוזר
 חוז מליל א' של פסח ושל סכות שאם שכח חוזר לראש ברהמיו.

ותבנה ירושלים עירך במהרה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְחִידוּנוּ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִּלְחַשׁ אָמֵן:

אם בשבת שכת לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתוה למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו אמילוי אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְחִידוּנוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַיָּחִיד אֱלֹהֵינוּ
מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל הַמְלִיךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל
שֶׁבְכָל־יּוֹם יוֹם הוּא הַמְטִיב לָנוּ
הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יוֹטִיב לָנוּ הוּא
גּוֹמֵל לָנוּ הוּא גּוֹמֵל לָנוּ הוּא יְגַמֵּל לָנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָחָה

וְכָל־טוֹב יַעֲנוּ אִמֵּן הֲרַחֵמֵן הוּא וְשִׁתְּבַח
עַל כִּפְסֵא כְבוֹדוֹ: הֲרַחֵמֵן הוּא וְשִׁתְּבַח
בְּשִׁמְיִם וּבְאָרְץ: הֲרַחֵמֵן הוּא וְשִׁתְּבַח
בְּנוֹי לְדוֹר דוֹרִים: הֲרַחֵמֵן הוּא קָמֵן
לְעַמּוֹ יִרְיָם: הֲרַחֵמֵן הוּא יִתְפַּאֵר
בְּנוֹי לְנִצָּחַ נְצָחִים: הֲרַחֵמֵן הוּא
יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוֹז וּבְהִמָּיִר
(לֹא כְּאִסּוּר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הֲרַחֵמֵן
הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא
יִשְׁלַח בְּרַכָּה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵיֵנוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
אֶת־דְּרָכֵינוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁמֹר
עוֹל נְלוֹת מִהֲרָה מֵעַל צוּרֵנוּ:
הֲרַחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְיִשְׁמַחֵנוּ

שְׁלֵמֹת. רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת
 הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
 יְדוֹ הַרְחֵבָה: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ
 כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
 כָּמוֹ שְׁנַת־בְּרֻכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם
 וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכְרָכָל. בֵּן יִבְרַךְ
 אוֹתָנוּ יַחַד בְּרֻכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן
 יְהִי רִצּוֹן וְנֵאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן
 הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:
 בשבת הַרְחֵמֵן הוּא יַחְלִילנוּ עִלְמֵי שְׂגִלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
 לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

ברית הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹכָה
 וְלִבְרֻכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוּ
 בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל
 פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל־

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

הַרְחֵמֵן הוּא יְחַיֵּנוּ וְיַזְכֵּנוּ וְיִקְרַבְנוּ
 לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם תָּבֵא. מִגְדִּיל
 (בַּיּוֹם שֶׁחֲזָלָיִם סוֹסָף וּבְמִצְוֵי אוֹי מִגְדִּיל) יִשְׁוֹעוֹת
 מִלִּפְנֵי. וְעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד
 וְיִזְרְעוּ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה וְאֵהְיֶה לֹא־יִחְסְרוּ
 כָּל־טוֹב: גַּעַר הִייתִי גַם־זִמְנָתִי
 וְלֹא־רָאִיתִי צְדִיק גֹּעֵב. וְזָרְעוּ
 מִבֶּקֶשׁ־לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְּוָה.
 וְזָרְעוּ לְבְרָכָה: מַה־שָּׂאֲבֵלְנוּ יִהְיֶה
 לְשִׁבְעָה. וּמַה־שִּׁשְׁתֵּינוּ יִהְיֶה
 לְרְפוּאָה. וּמַה־שִּׁחֹתְרָנוּ יִהְיֶה
 לְבְרָכָה בְּרֻכָתִיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלַכּוֹתֶיהָ קָאִים לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲכַרְהֵם יַעֲזֹק וְיִשְׂרָאֵל אֲכֹתֵינוּ
 שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת
 לְבַב עַמּוֹה. וְהִבֵּן לְבָבָם אֱלֹהִי:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יִעִיר כָּל־
 חֲמָתוֹ: כִּי־אָתָּה אֱדֹנָי טוֹב וְסֵלָה.
 וְרַב־חֶסֶד לְכָל־כְּרֵאִי: צַדִּיקֶיךָ צַדִּיק
 לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַכְרְהֵם. אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַכְתִּינֵנוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
 אֱדֹנָי יוֹם יוֹם צִדְקָתְךָ לָנוּ הֵא יִשְׁוּעָתֵנוּ
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת עַמּוֹה
 מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱהִי יַעֲלֵב סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּמַח בְּךָ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה. הַפֹּלֵךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאנוּ לְכַבוֹדוֹ
 וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִמְטַע בְּתוֹכֵנוּ.
 הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשִּׁים
 בְּלִבֵּנוּ אֶת־חֲבָתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם. לֹא נִינַע
 לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַתְּלָה. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲכֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֲקֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
 בְּעוֹלָם חַוָּה. וְנוֹכַח וְנַחֲיָה וְנִירַשׁ
 מִיָּדָה וּבְרַכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם חֲבָא:
 לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יהוה ^{יאהרונתי} יהי לעולם אודה: יהוה ^{יאהרונתי}

חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך.

כי לא עזבת דורשיך יהוה ^{יאהרונתי}

יהוה ^{יאהרונתי} אדנינו מה אדיר שמך

בכל הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם.

כל המיחלים ליהוה ^{יאהרונתי}:

ואמר החזן חצי קדיש. יקודם הוצאת סית עומדים ואי

ואני תפלת ילד יהוה ^{יאהרונתי} עת רצון יהים כרב חסדך ענני באמת ישעך יי:

ברוך שמייה המארי עלמא בריך כתרך ואתרך יהי רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופירגן ימירך

אתו לשמך בבית מלך שך. לאמטווי לנא מטוב נהורך. ולקבל צלותנא ברתמין. יהא בשנא גדמך דתוריה לן

חזן קמיבני ולהו אנא עבדך סקדא בנו צדיקנא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך

ישראל. אנת הוא ון לכלא ומפרגם לבקא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא שליט על מלכיא ומלכותא

דילך היא. אנא עבדך דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומן קמיה דיבך אורייתיה בכל עיקו ועיקו. לא

על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא בקלדא דשמיא דהוא אלקא קשוט. ואורייתיה קשוט

ונביאוריה קשוט. ומסגרי למעבד טבון וקשוט. ביה אנא רחיק ולשמייה יקרא קדישא אנא אמר תשכחן. יהא

בשנא קדמך דתפתח לבי כאורייתך. ותישב לי כנן דכרין דעבדון רעותך. ותשלם משאלין דלפני ולבא דכל עמך ישראל לטב ולסיון ולשלום אמן:

ומוציאין ס"ח וקוראים בו ג' גברי מסוקים במרשת השבוע הבא ומחזירין ס"ח למקומו ואומרים

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ^{יאהרונתי} ולומר לשמך עליון להגיד בפניך חסדך.

ואמנותך בכל ימות: על רעשור ועל נבל. עלי הין בכנור: כי שמחתני יהוה ^{יאהרונתי} בפעלך. במעשי

דך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה ^{יאהרונתי} מאד עמקי סח שבתיך: איש בער לא ידע. וכסיל לא ידבק את צאת: כפרים רשעים ופמורע שב וצאי כל פעלי

אני. ליה שמך עדרער: ואמה מרום לעלם יהוה ^{יאהרונתי} כי תגה אביך יהוה ^{יאהרונתי} כדעתה אביך

אבדו: ותפחדו כל פעלי און: ותקם קראים בקני:

בלתי בשמן העגון: ותבט עיני בשוריי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר ופרה בארז כל בנות
ישנה שתולים בבית יהוה אלהי יאהונוהי. בתצרות אלהינו
נפריחו: עוד יטובון בשיבה. דשנים ודעננים יהיו
לחגוד ברישר יהוה אלהי יאהונוהי. צורי ולא עולתה בן

כי לקח טוב נתתי לכם. תורתו אלתעזובו:

תכונ תפילתי קמרת לפניך. משאת בפי מנחתי
ערכ: תקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כר
אלך אתפלל: ואוי השיץ חצי קרוש -

אדני ישיב שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהונוהי (א) אלהינו
ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הנבור והנורא. אל עליון.
גומר חסדים טובים. קונה העל
וזכר חסדי אבות. ומבוא נוואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

בשית אוסרים וברנו לחיים. מלך הפץ בחיים בתבט
בספר חיים. למענך אלהים חיים: ואם שבת אינו חזור
מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתוכה סגן

כיון שהיא מספר גים אל) ברוך אתה יהוה

יהונוהי (הד) מגן אברהם:

אתה נבור לעולם אדני (ייתאגלא) מתיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקיץ אוסר מוריד הטל ואם אסר משיב הרוח חזור.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

מכלכל חיים בחסד. מתיה מתים

ברחמים רבים. סומך

נופלים. ורופא חולים. ומתיר

אסורים. ומקום אמונתו לישני עפר.

מי כמוך בעל יבסא היסב את חיינו נבורות

ומי דומה לך. מלך ממית ומתיה

ומצמות ישועה:

בשבת תשובה אומרים. ואם לא אפר אינו חוזר.
 מי קמוץ אב הרהמים וזכר יצוריו ברהמים לתים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך
 אתה יהוה אלהי יאהוניה ^{יהויה} מחיה המתים:

בחזרת העמידה הש"ע אומר

נקדישך ונעריצך. כנועם שית סוד שרפי קודש
 המשלשים לה קדשה ובקחתי
 על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדושו
 קדוש קדוש יהוה אלהי יאהוניה ^{יהויה} צבאות. מלא
 כלהארץ כבודו: לעמכם משבחים ואמרים.
 ברוך כבוד יהוה אלהי יאהוניה ^{יהויה} ממקומו: יבדבר
 קדשך כחוב לאמר. ימלך יהוה אלהי יאהוניה
 לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים
 בכל יום יהללוך סלה: ברוך
 אתה יהוה אלהי יאהוניה ^{יהויה} האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אפר האל הקדוש או שהוא מסופק. ולא נזכר חזן כדו, ובנו
חזן לראש.

אתה אחד ושמוך אחד. ומי בעמך
 כישראל גוי אחד בארץ.
 תפארת גדלה ועטרת ישועה. יום
 מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם
 יגל. יצחק ירגו. יעקב ובניו ינוחו
 בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת
 אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה הוא
 רוצה בה. יפירו בניה וידעו כי
 מאתך היא מנוחתם. ועל מנוחתם
 יקדישו ^{ביון} לבסור נששו על קדוש השם את שמוך:
 אל הינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדישנו במצותיך.
 ש"ם חלקנו בתורתך. שבענו
 מטובך. שמח נפשנו בישועתך.

וטהר לבנו לעבדך באמת. והנהילנו
יהוה אלהינו ^{יאהונוהי} אלהינו באהבה וברצון
שבתות קדש. וינחהו בם כל ישראל
מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה אלהינו
^{יאהונוהי} מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו ^{יאהונוהי} אלהינו בעמך
ישראל ולתפלתם שעה. והשב
העבודה לדביר ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

ברוך ונחמד את יעלה ויבא (קף לו) ואם לא אמרו חזרה
ואתה ברכתמוך הרבים. תחפץ בנו
ורצנו ורחמינה עינינו
בשוכך לציון ברכתמום: ברוך אתה

יהוה אלהינו ^{יאהונוהי} המחזיר שכנתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ^{יאהונוהי} אלהינו ואלי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
ודר נודה לך ונספר תהלתך. על
חינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפשו שבכל יום
עמנו ועל נפלאותך וטובותך
שבכל עת. ערב ובקר וצהריים.
השוב בירלא כלו רחמיך. המרחם
בירלא תמו תסדך כי מעולם
קוינו לך:

כתובה ובפורים את כאן על הנסים (לחיל זף למ).
ועל כלם ותברך ויתרומם ויתגשא

תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
וְכָל־הַחַיִּים יודוך סְלָה:

כשבת תשובה או וכתוב לחיים טובים כלבנו בדין
ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כפי טוב האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} ^{אחד} ^{הוא} הטוב
שמך ולך נאה להודות ויכין סת כחתי
שים שלום טובה וברכה חיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו
כאחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה ^{יהוה} ^{אחד} ^{הוא} אל הנו תורה
וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

וּלְבָרְךָ אֶת־כָּרֶ־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב־עֵץ וְשָׁלוֹם:

כשבת תשובה אוסרים. ואם שבת אינו חזור.

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונרות טובות. נברך ונכתב לפניך
אנחנו וכל עם ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} ^{אחד} ^{הוא} המברך
את עמו ישראל בשלום אמן.
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך. יהוה ^{יהוה} ^{אחד} ^{הוא} צורי וגואלי.
אלהי נצור לשוני מרע. ושפתיתי
מדבר מרמה. ולמקל לי נפשי
תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.
פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה. מהרה הפר עצתם וכללך

מה שבותם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען תורתך.
עשה למען קדושתך. למען חלצון
יד ידך. ^(רית' ס' י"ד) הושיעה ימין יד ויגנוני

כילה לא ישכח שמו ליום הדין. יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
חנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהוה לרצון | אמרי פי והגיון לבי
לפניה. יהוה יאהדוני צורי וגאלי:
עושה שלום ^(בש"ת או בשלום) במרומו
הוא ברחמי עושה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

ר"ס יי אר"א שתבנה בית המקדש במהרה בקמינו יהוה חננו
בתורתך לעשות חקי רצונך ולעקוד בלבי שלם:

בשבת טובה או' אבינו מלכנו ומדלגין תאנא ומחיל וכו'.
ביום שאין אומרים בו חננה בחיל אין אומרים בו צדקת בשבת
אלא או' יהי שם ה' מבורך וכו' (דף ג).

צדקתך | בתרריא משפטך תהום רבת.
אדם ובתמה תושיע יהוה

יצדקתך אלהים עד מרום אשר
עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
צדק לעולם. ותורתך אמת:

ואמר השי"ע קודם תתקבל (דף ג) ואח"כ אומרים

הללויה ואודה יהוה יאהדוני בכל לבב.
בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי

יהוה יאהדוני. דרושים לכל חפציהם: הוד-

והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר
עשה לנפלאותיו. חנון ורחום יהוה יאהדוני:

טרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:
לח מעשיו הנגיד לעמו. לתת להם נחלת

גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים
כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים

באמת וישר: פדות | שלח לעמו צנה
לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית

חכמה יראת יהוה יאהדוני שלב טוב לכל
עשיותם. תהלתו עמדת לעד:

קודם יתא' שלמא וכו' ועלינו לשבת (ברך קיח).

קנב ערבית למוצאי שבת

מאחרין חפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתסללין ערבית של חול (דף נח) ואי אתה חוננתנו. ואחר העמידה אי ירו שם וגו'. וחצי קדיש ואח"כ אי שובה ה' מעומד. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הדיני טבין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול. ואחרי שבעה ימי החול מקדושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה והתקדשם והייתם קדושים ויהרזם ה' אורא שיעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכיון כזה:

שׁוֹבֵה יְהוָה יִתְחַנֵּן עִדְמִתִּי וְהִנַּחם עַל-עַבְדֶּיךָ: שְׁבַענו בבקר הסדרך.

וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יְמֵינוּ: שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת רְאוּנוּ רְעָה: יִרְאֶה אֱלֹ-עַבְדֶּיךָ פְּעֻלֶיךָ. וְחִדְרְךָ עַל-בְּנֵיהֶם: וַיְהִי לְעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָה:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִינוּ. בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לַיהוָה יִתְחַנֵּן מַחְסֵי וּמְצוֹדֹתַי.

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: כִּי הוּא יִצְלַךְ מִפֶּחַ קְדוּשׁוֹ. מְדַבֵּר הַזֹּת. בְּאַבְרָתוֹ וְסִדְלָהּ וְתַחַת-כַּנְפָּיו

ערבית למוצאי שבת

קנב

תְּחַסֶּה. צְנָה וּסְחָרָה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה. מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יְהִלְךָ. מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֵּל מִצְדָּךְ וְאַלְרָף וּרְבִבָה מִימִינֶךָ. אֲלִיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלַּמְתָּ רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אֵתָהּ יְהוָה יִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן מַחְסֵי. עֲלִינוּ שְׂמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא-תֵאָנֶה אֲלִיךָ רְעָה. וְנִנְע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֵּאבָיו יִצְוֶה-לְךָ. לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפַּיִם יִשְׂאוֹנֶךָ. פֶּן-תִּגְנוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַם כְּפִיר וְרַתְנִין: כִּי כִי חֲשַׁק וְאַפְלִטָהוּ. אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי-יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: וְאַח"כ או' ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש התקבל. ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו. ועלינו לשבת

י קח הכוס בידו ויאמר

כּוּם יִשׁוּעוֹת אֵשָׁא. וּבִשְׁמֵי הַיְהוָה אֶקְרָא:

אָנָּה יְהוָה ^{יאהוונה} הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יְהוָה ^{יאהוונה} הַצְּלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הוּא שֵׁם

יְהוָה ^{יאהוונה}

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהוונה}: אֱלֹ

יְהוָה ^{יאהוונה} יִאֲרָלְנוּ

אֲסוּדֹתַי בְּעַבְתֵּי.

עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹרְךָ.

אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ

לִיהוָה ^{יאהוונה} כִּי־

טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

סברי מרנן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֲצֵי (עֲשֻׁבִי) (מִינִי) בְּשָׁמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהוונה} הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

שׁוּתָה רַבִּיעִית וּמְבַרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל דָּף קלד).

סדר ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בשמחה כי הוא כספול פני שכינה, וחסנה שישעברו וימים שלמים טעת הסולד, עד י"ד יום י"ח שקות כ"ב רקים אחרי הסולד, וצריך שיהי לילה ודאי, ולא תהיה סכוסה אפי' בענן רק. או' מוטור השמים מספרים וכו' (תהלים ט) ואח"כ או'

צוּרֵי בְּעוֹלָם הַיּוֹה וּגּוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.

וּכְלִי־קֶרְנֵי רְשָׁעִים אַגְדָּע. תְּרוֹמְמָנָה

קַנְנוֹת צְדִיק: הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה
 יֵהְיוּ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
 כָּל-מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וִירַח. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
 יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ. ^{יֵהְיוּ} כִּי הוּא צִוָּה
 וַנְּבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקֹנְתָן וְלֹא
 יַעֲבֹר: יִסְתַּכַּל בֵּית וַיֵּאסֵר בִּי-אֶרְאָה שְׁמוֹךְ מֵעֵשָׂה
 אֲצַבְעֵתֶיךָ. יָרַח וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹתָ:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מַה אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהְיוּ} אֱלֹהֵינוּ
 מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּו כָּל-צְבָאָם.
 חֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת-
 תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֱמֶת שִׁפְעָתוֹ

אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתְּחַדֵּשׁ.
 עֲמַרְתָּ תִּפְאָרֶת לְעַמּוּסֵי כְּמֶן. שְׁנֵם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ
 וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מְלֻבוֹתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהְיוּ}
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ יוֹצְרֶיךָ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ. בְּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךָ. בְּשֵׁם

שְׁאֵנְחָנוּ מְרַקְדִים יִרְקַד גִּ' וְכֵן כִּשְׁחֹר בְּשֵׁם כֹּוֹי
 כְּנִגְדֶיךָ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְנַע בִּיךָ.
 כִּי אִם יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם כְּנִגְדֵנוּ
 לְהוֹיָקְנוּ. לֹא יוּכְלוּ לְנַע בְּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בְּנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בְּנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפְתַד

בגדל ורועה ידמו כאבן : כאבן
 ידמו ורועה בגדל ופחד אימתה
 עליהם תפל ^{ג'ס' י'ש' נוהגים לרקב בכל פעם שא"י}

יוז מלר' וי' דויד מלך ישראל ח' וקנ' י' :
 אמן אמן אמן : נצח נצח נצח :
 סלה סלה סלה : ועד ועד ועד :
 לב טהור בראלי אלהים ורוח
 נכון חדש בקרבי י' :

ואו שיר למעלות אשא עיני וגו' ואו הללויה הללו אל בקדשו וגו'
 תנא דבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו
 בני ישראל אלא לתקביל פני אביהם
 שבשמים פעם אחת בחדש היום. אמר
 אבני הלפיד נימרינהו מעומד :

ואו קדיש על ישראל ואח"כ או

והיה אור מלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבשמים
 כאור שבעת היםים. ביום תבש יי את שבר עמו
 וימחז מכתו ויפא: ותעדי וקב וקספ ומלבושך שש וקסי

ורקמה סלת ידבש ושכין אלקת ומיסי במאד מאד ותצלחי
 למלוכה: ואח"כ או שלום עליכם ג'ס.

קריאת שמע על המטה

רבנו של שלום ברני מוטל וסולח להל' י' :
 שהבאים והקניט אותי או שקטא בהדי בון
 בניני בון בממני בון בכבודי בון בכל אשר לי בון
 באיניס בון ברעיון בון בשיג' בון במודי בון בברכה בון
 במעשה בון בגלגילי' בון בגלגיל אחר לכל בר ישראל
 ולא יעגש שום אדם בסבתי. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 יאהבה עלינו ואלהי אבותי שלא אקטא עוד ומוד
 שתפאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אכל לא
 על ידי יסורין וחילאים רעים: קדי' לרצון ואמררפי
 יתנין לבי לפניך. יהוה אלהינו אהובנו צורו ונצלו :

ברוך המסיל חבלו שנה על עיני ותניקה על
 עפעפי ימאיר לאישון בת עין: ויהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו אלהי אבותי שמשגיבני
 לשלום ומעמידני לחיים טובים ולשלום. ותן חלקי
 בתורתך ומרנילני לדרך מצוה ואל מרנילני לדרך
 עברה ואל תביאני לידי חטא ולא לידי יסיון ולא
 לידי כניון. וישלוט בי יאצר המוכ ואל ישלוט בי יאצר

הרע. ותצילני ממצר הרע ומחולאים רעים ולא יכהילוני
תלומות רעים ותרהורים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניו והאר עיני פני אישון המנה. קרוך המאיר
לעולם כלו ככבודו:

ייאמר אל מלך נאמן: ויקרא קריאת שמע כלו ואח"כ יאמר
יעלוו חסידים ככבודו ירננו על-מ שבכותם: רוממות
אל כנרונם. ותרכב סיפיות כדכם: הנה מטתי
שלשלמה ששים גברים סביב לה. מנברי ישראל:
בלם אחוי חרב מלמדוי מלחמה. איש חרבו על-זרבו
מפחד כלילות יחזור מפי הנה מטתי גיפ: ברכה יהוה
יאהדונוי וישמרה: יאר יהוה יאהדונוי | פניו אליה
ותנה: ישא יהוה יאהדונוי | פניו אליה וישם לה שרים:

ישב בסתר עליון. בצל שדי ותלונן: אמר ליהוה
יאהדונוי מחסו: מצידתי. אליהו אקטחכבו. כי
דוא יצילה מפת יקוש. מדבר היות: באברתו וסך
לך ותחת-הגפיי תחסה. צנה וסחרה אמתו. לא תרא
מפחד לילה. מחץ עוף יומם: מדבר כאפל יתלך.
מקטב שיד צהררים: יפל מצדה. אלה ורובה
זימנה. אליה לא יגש: רק בענייה חביט. ושלמה
רשעים תראה: קראתה יהוה יאהדונוי מחסו

ואם ידיו ואח"כ יאמי אנא בכח כלו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה גיפ. כמו שמסודר כגון

- ליל א' אנא בכת. גדלות ימנה. מתיר צרורה:
- ליל ב' קבל רנת. עמך שגבני. טהרנו נרא:
- ליל ג' נא נבור. דורשי יחודה. כבבת שמרם:
- ליל ד' כרבם טהרם. רחמי צדקה. תמיד זמלם:
- ליל ה' חסין קדוש. ברוב טובה. נהל עדה:
- ליל ו' יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדשה:
- ליל ז' שונעתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות:
קרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
- אתה תקום תרחם ציון. כרעת לחנה כירא מועד:
קדך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה יאהדונוי
(רי"ח ס"א) אל אמת:

קבלת תענית

הוציא להענות תענית יחיד צורך שיקבל התענית סבעוד יום
משעת הסנה. תפלה יח וקדם שיעקור רגליו ויכלי. ואם שבח
יכול לקבלו אח"כ אפי' בין השמשות אם עוד לא התפלל ערבית.
רבון העולמים הרעי לפניו על תנאי בתענית נקבה
למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית.
ואם לא איכל או לא ארצה כשאומר מומור לדוד
רועי איכל להפסיק ולא יתנה כי שום עין אצל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו שיהיה בי
 כח ובריאות ואופה להתענות לפניך יתקבלו
 בקרבך תרצונו ותענו לשוכה בתשובה שלמה
 ומענה צדיקה ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפלת
 כל פה ברוך שומע תפלה:

בתפלת ערבות של מוצאי התענות קודם שיעקור רגליו יאמר
 רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבוית הקדוש קיים
 אדם חוטא ומקרוב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו, ועכשיו ישבתי בתענית ונתכנס
 חלבי ודמי יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתכנס
 כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני (ברכות י"ז א')

מומור לתעניות

ביום התענית ארי ענו בתפלת מנחה ואחר למנצח בנינות ארי
 תפלה לשני ברועמתי ולפני יי ושפך שיחתי
 ששקה תפילתי וישועתי אליך תבוא: אל
 תסתר פניך ממני ביום צרולי המהדאלי אותה
 ביום אקרא מחר עגני: ברקלי בעשן ימי ונצמתי
 כמאמר נקרו: הובקא בעשב ובבש לבי ברשעתי
 מאכל לחמי: מקול אנסתי: הבקא עצמי לבשרי
 דמיתי לקצת מדבר: הייתי ככוס תרבות: שנקדתי
 ואריתי באפור כווד עלי: כל ימי תרפוני אוקי
 סודרלי פי לשבעתי בראפר בלחם אכלתי ושפך

פכתי סככתי: ספגתי ועמד ואצפה. פי נשאלתי
 ותשלכני: ימי כאל נטוי. ואני בעשב איבש: ואתה
 יי לעולם תשוב. ונקרה לודי דוד: אתה תקום מרחם
 ציון ביהע לזונה ברא סוטר: בידעו עקרתי את
 אצבעי: ואת עפרה יחנני: ונקרא ימים ארסם יי
 וקלמלבי הארץ אתה בנקרה: ברא יי ציון נראה
 בנקרה: עיר אלתפלה הערער: ולא יקנה את
 תפלתם: תתקב ואת לחור אחרון: ועם נקרא הלל
 יי: ביהשקרה מפרוס קרשו: יי משמסו אל ארץ
 רגסו: לשמע אנת אסיה לפתח בני המיתה:
 לשפך בציון שם יי ותקלתו ברועלים: בראפן
 עים ודוד: ומלכות לעבד אתי: ענה בדרך פה
 קצר ימי: אמר אלי אלמעלני בתצי ימי בודו
 הורים שנותיה: לפנים הארץ יסדתי ומעשה ידך
 שקום: המה ויאברו ואתה תעמד וכלם בפניך וכלי:
 בלבוש מתולפים ונתלפפו: ואתה הוא: ושנותיה
 לא יקמו: בנרשכרוד ישכוננו: ונרעם לפניה יפיו:

מומור לצום אסתר

מתפללים מנחה וארי ענו, ואחר למנצח בנינות אסתר
 למנצח של אלת השחר מומור לך: אלי אלי למה
 עזבתני: רחוק מישועתי דברי שואי:

אלהי אקרא ויקם ולא תענה. ולילה ולא דמיה לי:
 ואתה קדוש. יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו.
 בטחו ונחפלטמו: אליה ועקו ונמלטו. בך בטחו ולא
 כושו: ואנכי תולעת ולא איש. תרפת אדם ובזיעם:
 כל דאי ילענו לי. נפטירו בשפה יציעו ראש: גל אליו
 יפלטנו: יצילנו כי חפץ בו: בראתה נחו מקטני
 מבטחי על שדי אמי: עליה השלכתי מרחם. מקטן
 אמי אלי אתה: אלהי תרסק ממני בראיה קרובה. כי אין
 עוז: סבבנו פדים רבים. אבינו קשן בתרני: פצו
 עלי פיהם. ארנה מרף ושאנ: כמים נשפכתי והתפרדו
 כל עצמותי הנה לפני בדתנו. נמם בתוך מעי: יבש
 בחרש. וכוהי ולשוני מדבק מלקוחי. ולעצמות
 תשפתני: כרס סבבנו כלבים עברת מרעים הקופוני.
 בראי ידי ורגלי: אספר כל עצמותי. המה גבישו
 ידארכי: יחלקו בגדי להם. ועל לבושי יפילו נזל:
 ואתה יי אל תרחק. אילוחי לעוהתי חושה: הצילה
 מתרב נפשי. מיד כלב יחודתי: הושיעני מפי ארנה.
 ומקרגי רמים עניתני: אספרה שמה לאחי. בתוך
 קהל אהלה: ירא יי ותלליוהו כל ירע יעקב כבודוהו.
 ונורו ממנו כל ירע ישראל: כי לא יבנה ולא שקץ
 ענות גני ולא יתחיר פניו ממני. וכשונו אליו שמע:

מאתה תהלתי בקהל רב. נדרי אשלים נגד יראיו:
 יאכלו עניים וישבעו יתללו יי דרשיו. יחי לבבכם
 לעד: יזכרו וישבו אליו כל אפסר ארץ. וישתחוו
 לפניו כל משפחות נזים: כי לוי המלוכה ומשל
 בניום: יאכלו וישתחוו. וכל דשגרארץ לפניו יכרעו
 כל יורדי עפר. ונפשו לא חנה: ירע יעבדנו. יספר
 לאדני לדור: יבא יגידו צדקתו. לעם נולד כי עשה:

ברכות מגלה

קדם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד. והקהל ב"כ יעמדו

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד: אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד: אלהינו מלך העולם
 שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

יכוון בברכת שהחיינו זו לפטור סעודה סורים ומשלוח מנות.

דיי אמי. שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:
 אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד: אלהינו מלך העולם הרב
 את ריבנו. והדן את דיגנו. והעולם את נקמתנו.
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. והנפרע לנו מצורינו.
 ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד: הנפרע לעמו ישראל מבר

צריהם הלא המושיע: אחי או ארור המן. ברוך מרדכי
אשר קדשנו וקדש ברוכה אמת. ארורים כל הן שעים
ברוקים כל ישראל. וגם חרבונו וכור לטוב:

ברכות חנופה

קודם שידליק יברך

ברוך אתה יהוה יהי אהרונתי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק ער
הנעדר (יכין ר"ה סס נח"ל):

ברוך אתה יהוה יהי אהרונתי אלהינו מלך העולם
שעשה נסים לאבותינו בנמים ההם פומן סנה:

כלל ראשון מברך גם ברכה זו

קאי אפי' שהחמינו וקמנו והגישנו לזמן הגדול:

אחר שידליק בר אחד יאמר

הגדולתו שלנו אצחנו מדליקין על הנסים ועל

התשועות. ועל הגבלאות. שעשית

לאבותינו. על ידי פקדון הקדושים. וכל שמונת

ימי הנסיה הגדולת שללנו קנינו ואין לנו רשות

להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד כדי להודות

לשמיך על נסיה ונפלאותיך וישועותיך:

דאח"כ אומר מזמור שיר חנוכת הבית לדוד וגו'.

ספירת העומר

ברוך אתה יהוה יהי אהרונתי אלהינו מלך

העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על ספירת העומר: היום

- י"ט יום אחד לעומר: (אנא) חסד שבחסד אלהים ו
- י"ז שני ימים לעומר: (בכח) גבורה שבחסד יחננו ש
- י"ח שלשה ימים לעומר: (גדולת) ת"ח שבחסד ויברכנו מ
- י"ט ארבעה ימים לעומר: (ימינד) נצח שבחסד יאר ח
- כ' חמשה ימים לעומר: (תחיר) הוד שבחסד פניו ו
- כ"א ששה ימים לעומר: (צרורה) יסוד שבחסד אחנו ו
- כ"ב שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחד: (אבינ יתיין) מלכות שבחסד סלה ו
- כ"ג שבועה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד: (קבל) חסד שבגבורה לדעת ר
- כ"ד חשקה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושני ימים: (רגת) גבורה שבגבורה בארץ ו
- כ"ה עשרה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים: (עטך) ת"ח שבגבורה דרכך ו
- כ"ז אחד עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וארבעה ימים: (שנכנו) נצח שבגבורה בכל ו
- כ"ז שנים עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וחמשה ימים: (טהרנו) הוד שבגבורה גיים ו
- כ"ח שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וששה ימים: (נורא) יסוד שבגבורה יסועתך א
- כ"ט ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות: (קריע שטיין) מלכות שבגבורה יודוד מ

חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד: (נ"א) חסר שבח"ה עמים ו'

א"ר

ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים: (נכ"ב) גבורה שבח"ה עליהם ׀

שבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלושה ימים: (דורש"י) ת"ה שבח"ה יודוך כ

שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים: (יחודך) נצח שבח"ה עמים ו'

תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וחמשה ימים: (כבכת) הוד שבח"ה כלם ת

עשרים יום לעומר שהם שני שבועות וששה ימים: (שמרם) יסוד שבח"ה ישמחו ש

אחד ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות: (נניד יכ"ש) מלכות שבח"ה וירננו פ

שנים ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ויום אחד: (כרכם) חסר שבנצח לאמים ו'

שלשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושני ימים: (טהרם) גבורה שבנצח כי ט

ארבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושלושה ימים: (רחמי) ת"ה שבנצח תשפוט ע

חמשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וארבעה ימים: (צדקתך) נצח שבנצח עמים ׀

ששה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וחמשה ימים: (חמיד) הוד שבנצח מישור ו'

שבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וששה ימים: (נמלם) יסוד שבנצח ולאמים ׀

א"ר

שמונה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות: (כס"ד צת"ג) מלכות שבנצח בארץ ׀

ב"ד

תשעה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ויום אחד: (חסין) חסד שבהוד תנחם ו'

ג"ז

שלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושני ימים: (קדוש) גבורה שבהוד סלה ש

ד"ו

אחד ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושלושה ימים: (כרוב) ת"ה שבהוד יודוך ו'

ה"י

שנים ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים: (טובך) נצח שבהוד עמים ר

ו"ח

שלשה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים: (נחל) הוד שבהוד אלהים ו'

ז"ס

ארבעה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וששה ימים: (עדתך) יסוד שבהוד יודוך ו'

ח"ב

חמשה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות: (חק"ב טנ"ע) מלכות שבהוד עמים א

ט"א

ששה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ויום אחד: (יתיר) חסד שביסוד כלם ׀

כ"ב

שבעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושני ימים: (נאה) גבורה שביסוד ארץ ו'

כ"ג

שמונה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושלושה ימים: (לעמך) ת"ה שביסוד נתנה ׀

כ"ד

תשעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות וארבעה ימים: (פנה) נצח שביסוד יבאלה כ

כ"ה

ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וחמשה ימים: (זוכרי) הוד שביסוד יברכנו א

כ"ו

אחד וארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות

וששה ימים: (קדושתך) יסוד שביסוד אלהים ר
 כ"ו: שנים וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות:
 (יג"ל פז"ק) מלכות שביסוד אלהינו ז'
 כ"ח: שלשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ויום אחד: (שועתנו) חסד שבמלכות יברכנו ת
 כ"ט: ארבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ושני ימים: (קבל) גבורה שבמלכות אלהים ז

כ"י
 חמשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 ושלושה ימים: (ושמע) ח"ת שבמלכות ויוראו ח
 ב' ששה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וארבעה ימים: (צעקתנו) נצח שבמלכות אורה ט
 ג' שבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וחמשה ימים: (יודע) הוד שבמלכות כל ט
 ד' שמונה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וששה ימים: (תעלומות) יסוד שבמלכות אפסי ל
 ה' תשעה וארבעים יום לעומר שהם שבעה שבועות:
 (שקיו צי"ח) מלכות שבמלכות ארץ ה

הַרְחֵמֵנו הוּא יַחֲוֹר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 לְמִקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:
 ואי למנצח בנינוה (הך נא) ואנא בכח (הך קסא).

השכבות

בענין ההשכבות שנהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבינו האר"י
 ז"ל מלציג עליהם מאד והיה אימר שלא היו מעלין לנשמת המת. אבל
 לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראויה לכך. לכן יומר אצל
 יוותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקבוצ

המזרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם
 על נפש רוח. ונשמה של (עכ"ס) רוח ה'
 תניחנו (לאשה תניחנה) כגון ערן.

ובכדי שהסוד לא יהיה חסר שטמו כאן אה השכבות שדפסו בהחזירים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה ז

והחכמה מאן תמצא ואיזה מקום קינה: אשרי אדם
 מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: מה רב
 טובך אשר צפנת ליראוך פעלת לחוסים כד יגד
 כגו אדם: מה יגדך סודך אלהים וכגו אדם כצל
 בגופך יחסיו: ירוין מדישן ביתך ונשל ערעוד שישם
 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: סוף
 דבר הכל נשמע אתה האלהים ירא וארח
 מצותיו שמור כדוה כל האדם: עליו חסידים
 בקבוד ירננו על משקבותם:

מנוחה נכונה. בישיבה עלינה. במעלת קדושים
 וטהורים. כוונה הרקיע מאירים ומוהירים.
 וחליץ עצמים. ובקרת אישמים. ותרחתך פשע. ובקרת
 ישע. ותמלה ותנינה. מלפני שובן מעונה. וחילקא טבא.
 לחיי העולם הבא. שם תהא מנת ומחצית וישיבת
 נפש השם הטוב המרוחם (איוני) רוח ה' תניחני כגון ערן.

דאחשטר מן עלמא הדין ברעות אלתא מאריה שמאי
 וארעא. מלך מלכו המלכים ברחמיו ירחם עליו. ירחם
 ויחמול עליו. מלך מלכו המלכים ברחמיו וסתוריהו
 בצל כנפיו ובסתר אדלו לחיות בנועם וי ולבקר
 ביוכלו. ולקח תמין עמידהו. ומנחל עדניו ושקיהו.
 ויצרור בצרור הים ושמחו. ושום קבור מנוחתו.
 וי הוא נחלתו. וילוח אליו השלום ועל משכבו יהיה
 שלום. ברכתיב ובא שלום ונחו על משכבותם
 הולך נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוככים עמו
 ככלל הרתמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מברה: שקר
 ססן והכל היפי. אשה וראתיו היא
 תתהלל: תנרלה מפרי דיה ויהללה בשערים מעשיה:
 רחמנא ברחמניה די ליה היא ובמריה אתבריא
 עלמאי עלמא הדין ועלמא דאתי וינו ביה
 צדקניות וחסדניות דעברן רעותיה ובמריה וביקריה
 ובתוקפיה יאמר למעל קדמוהי דוכרן נפש האשור
 הכפורה והצנועה והנבבדת מרת (עלנית) רוח וי
 תינהנה כנו עדן. דאחשטר מן עלמא הדין ברעות
 אלתא מריה שמאי וארעא. מלך מלכו ברחמיו ירחם

ויחמול עליה. וילוח אליה השלום ועל משכבה יהיה
 שלום. ברכתיב ובא שלום ונחו על משכבותם הולך
 נכוחו. היא וכל בנות ישראל השוככות עמה ככלל
 הרתמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

סימני

פסקי נביאים וכתובים ומשניות

פסי סדר הפרשיות כמנהג בגדא יעא יאנסייה שנהגים
 לקרות מדי שבת בשבתו

בראשית. יהושע עד סי יא. תהלים עד סי יא. חגיגה
 נח. יהושע מסי יא עד יט. תהלים מסי יא עד סי כ. קנים.
 לך לך יהושע מסי יט עד סופו. תהלים מסי כ עד לד
 מעשרות ומעשר שני.

וירא. שופטים עד סי יא. תהלים מסי לד עד מב פאה.
 חיי שרה. שופטים עד סופו. תהלים מסי מב עד נא. קרושין.
 תולדות. שמואל א' עד ח. תהלים מסי נא עד סי סה. ברכות
 ויצא. שמואל א' מסי ח עד יג. תהלים מסי סה עד
 סי עג. כתובות.

וישלת. שמואל א' מסי יג עד סי כה. תהלים מסי עג
 עד סי עט. מועד קטן והוריות.

וישב. שמואל א' מסי כה עד סי ז. בשמואל ב' תהליכ
 מסי עט עד סי צ. יבמות.

מקץ. שמואל ב' מסי ז עד יח. תהלים מסי צ עד קו.
 מקוואות

וינשו. שמואל ב' מסי' יח עד סופו. תהלים מסי' קו עד קיס. כלים.

ויהי. מלכים א' עד ו. תהלים מסי' קיס עד קלו. בכורות.

ספר שמות

שמות. מלכים א' מסי' ו עד י. תהלים מסי' קלו עד סופו. תענית ומגילה.

יזראל. מלכים א' מסי' י עד יט. איוב עד סי' ו. מכות. בא. מלכים א' מסי' יט עד ה. מלכים ב'. איוב מסי' ו עד יב. נגעים.

בשלח. מלכים ב' מסי' ה עד יב. איוב מסי' יב עד כ. ערובין. יתרו. מלכים ב' מסי' יב עד סי' יח. איוב מסי' כ עד כה. אבות ועבודה זרה.

טשפתים. מלכים ב' מסי' יח עד סופו. איוב מסי' כה עד סי' כח. בבא קמא.

חרומה. ירמיה עד ה. איוב מסי' כה עד סי' לח. מדות. הצורה. ירמיה מסי' ח עד יו. איוב מסי' לח עד סופו. טבול יום.

כי השא. ירמיה מסי' יז עד לא. אחשורוש כולו שקלים. ויקרא. ירמיה מסי' לא עד לו. שיר השירים. שבת.

פקודי. ירמיה מסי' לו עד מט. משלי עד ו. טהרות וידים.

ספר ויקרא

ויקרא. ירמיה מסי' מט עד סופו. משלי מסי' ו עד יב. זבחים. צו. יחזקאל עד ט. משלי מסי' יב עד יז. מנחות.

שמיני. יחזקאל מסי' ט עד יו. משלי מסי' יז עד כב. חוליק. הוריע. יחזקאל מסי' יז עד כב. משלי מסי' כב עד כז. נדה.

מצורע. יחזקאל מסי' כב עד כז. משלי מסי' כז עד ל. זבים. אחרי מות. יחזקאל מסי' כז עד ל. משלי מסי' ל עד סופי כריתות.

קדושים. יחזקאל מסי' י עד מ. דניאל עד סי' ג. עדלה. אמור. יחזקאל מסי' מ עד מג. דניאל מסי' ג עד ו. ביצה ויומא.

בדר סיני. יחזקאל מסי' מג עד מו. דניאל מסי' ו עד ח שבועות.

בחקות. יחזקאל מסי' מו עד סופו. דניאל מסי' ח עד סופו. ערכין.

ספר במדבר

במדבר. ישעיה עד סי' ה. עזרא עד סי' ה. מנשה. נשא. ישעיה מסי' ה עד ט. רות כלו. נזיר וסוטה.

בהעלותך. ישעיה מסי' ט עד יג. עזרא מסי' ה עד סופי. תמיד שלח לך. ישעיה מסי' יג עד כ. נחמיה עד ה. חלה.

קרה. ישעיה מסי' כ עד כד. נחמיה מסי' ה עד סופו. תרומות חקה. ישעיה מסי' כד עד כט. דברי הימים א' עד ה. סרה בלק. ישעיה מסי' כט עד לג. דברי הימים א' מסי' ה עד יא. אהלות.

פינחס. ישעיה מסי' לג עד מ. דברי הימים א' מסי' יא עד יז. בתרא.

מטות. ישעיה מסי' מ עד מז. דברי הימים א' מסי' יז עד כג. נדרים.

מסעי. ישעיה מסי' מד עד מט. דברי הימים א' מסי' כג עד סופו. עדיות.

ספר דברים

דברים. ישעיה מסי' מט עד נח. מגילה איכה. בבא מציעא.

זאתחנן. ישעיה מסי נח עד סופו דברי הימים ב' עד ד.
שבועות

עקב. הושע עד ו. דברי הימים ב' מסי ד עד ת. כלאים.
ראש. הושע מסי ו עד יב. דברי הימים ב' מסי ח עד יד.
פסחים וראש השנה וסוכה

שופטים. הושע מסי יב עד סופו דברי הימים ב' מסי
יד עד כד. סנהדרין

כי הצא יואל ועמיס. דברי הימים ב' מסי כד עד כז. גיטין.
כי תבא. עובדיה יונה מיכה כלם. דברי הימים ב' מסי
כז עד לד. בכורות.

צבים. נחום חבקוק צפניה חגי כלם. דברי הימים ב'
מסי לד עד סופו מעילה.

וילך. זכריה עד יא. קהלת עד ה. דמאי
האונן. זכריה מסי יא עד סופו קהלת מסי ה עד ט. עוקצין.
זאת הברכה. מלאכי כלו. קהלת מסי ט עד סופו תמורה.

ת"ו ש"ל ב"ע

